

veto

dinsdag 26 september 2006 • jaargang 33 • 2006-2007 • www.veto.be

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot augustus)

Studenten stellen relatie met de stad aan de kaak Stad Leuven geeft 'peanuts' om studenten

Enmaal per jaar krijgen de verschillende actoren binnen de universitaire gemeenschap de kans om de academici, politici, studenten en verzamelde pers toe te spreken tijdens de officiële opening van het academiejaar. De studenten grepen deze gelegenheid aan om het gebrek aan structureel overleg tussen de stad en de universiteit aan te klagen.

Ilse De Witte

De universiteit leeft in een parallel universum naast de stad Leuven, en de studenten zijn de dupe van deze discrepantie, luidde het discours van de studentenvertegenwoordigers. Het stadsbestuur werkt met twee maten en twee gewichten voor de organisatie van activiteiten door studentenkringen en voor activiteiten door de stad georganiseerd. In de aanloop van de verkiezingen vonden niet alle toehoorders het gepast om deze thematiek op tafel te gooien. Sommigen zagen er zelfs de hand van de oppositie in. Het tijdstip om met grieven over het stadsbestuur naar buiten te komen is misschien ongelukkig gekozen. Of misschien gelukkig. De nationale pers zakt immers niet elke dag af naar Leuven om de voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) te interviewen.

"Er is geen structureel gebrek aan overleg, er is een gebrek aan structureel overleg," zeggen de studenten bij monde van Frederiek Vermeulen, LOKO-voorzitter. Er is wel degelijk af en toe samenwerking tussen de stad en de studenten. Maar zelfs dan loopt er wel eens wat fout, hetgeen voor de nodige wroefel kan zorgen. Als ludiek voorbeeld haalde de voorzitter het buurtfeest aan. De steun van de stad beperkte zich tot driehonderd zakjes chips van tien gram en drie kilo nootjes. "Voor dertigduizend studenten en drie keer zoveel inwoners zijn drie kilo nootjes, beste vrienden, peanuts." Met de nodige animo zette hij uiteen wat de studenten op de lever ligt.

Het imago van Leuven als studentenstad laat te wensen over, getuige daarvan de vele negatieve berichtgeving in de media. Denise Vandevort, die als schepen naast zeven andere bevoegdheden bevoegd is voor studentenzaken, beaamt dat Leuven en met name de Leuvense studenten niet altijd in een goed daglicht worden geplaatst in de pers. Nochtans benadrukt de schepen naar eigen zeggen zelf steeds in interviews dat Leuven is wat het is dankzij de studenten. Leuven is een kenniscentrum, de aanwezigheid van studenten hoort daarbij. Vandevort kan uit de losse pols een hele resem inspanningen van de stad opsommen, zoals onder andere de studentenagent en subsidies aan Velo. Elke zes weken is er structureel overleg met de fakbars en de buurtbewoners. Andere initiatieven zijn de commissie 2020 (een denktank over de toekomst van Leuven waarin zowel de stad als de universiteit participeren), de stuurgroep veiligheid, enzovoort. Leuven is de enige stad waar studenten worden uitgenodigd op de gemeenteraadcommissie. "Ik vraag aan studenten om punten op de agenda te plaatsen, maar buiten het kottekort een paar jaren geleden, blijft het redelijk stil. Wat begrijpelijk is: studenten hebben andere zaken aan hun hoofd." Serieuze zaken, zoals medebestuur aan de K.U.Leuven, maar ook studentikoze zaken. "Gelukkig maar," zucht Vandevort.

De schepen vindt het normaal dat in de toespraak van de studenten niet alle inspanningen van de stad worden opgesomd. "De studenten wendden de toespraak aan om te prik-

kelen, te polariseren." De schepen had niet verwacht de realisaties op het vlak van overleg tussen studenten en de stad, opgesomd te zien door de studenten. Ze begrijpt dat de studenten de zaken bekijken vanuit hun eigen perspectief. "Het is positief dat de studenten melden op welke punten zij verbetering willen zien in de relatie tussen stadsbestuur en universiteit." Toch vindt Vandevort dat er een structurele samenwerking aanwezig is, zowel met universiteit als met studenten. Maar alles kan altijd beter. Vandevort vindt het een goede zaak dat de wil bij de studenten aanwezig is om samen te werken aan verbetering.

De studentenvertegenwoordiging pleit voor samenwerking op het vlak van kotcontrole, die "de facto compleet ontbreekt". De stad Leuven dekt zich slechts in op het niveau van de reglementering — die volledig in orde is — maar ziet verder niet toe op de toepassing van de normen door particuliere verhuurders.

Katrien Devillé, hoofd van de huisvestingsdienst van de K.U.Leuven, schat de samenwerking met de stad toch hoger in dan de studenten. Samen kotcontroles inrichten met de stad Leuven is niet aan de orde. De onafhankelijkheid en neutraliteit van de Huisvestingsdienst zou daardoor in het gedrang kunnen komen. De vraag om nauwere samenwerking is wel langs beide zijden aanwezig. Sinds de aanstelling van Katleen Lambie aan het hoofd van de huisvestingsdienst van de stad in het voorjaar is er al meer interactie tussen beide diensten. "Er is afgesproken dat we minstens tweemaal per jaar zouden samenzitten." De stadsdiensten nemen af en toe contact op met de universitaire diensten om raad te vragen, de universitaire diensten op hun beurt spelen af en toe adressen door waar inspectie wenselijk is. Want de universitaire diensten kunnen verhuurders niet zelf aanpakken, alleen de stad inlichten.

Alle koten in Leuven moeten voldoen aan de normen van

Nummer 01	
	<p>♦ Wat is nog fout voor Les Truittes?</p> <p>p. 16</p>
	<p>♦ Dossier gemeenteraadsverkiezingen (1)</p> <p>p. 3</p>
	<p>♦ Voorzitter VVS praat met Walen!</p> <p>p. 5</p>

het kamerdecreet, maar de huisvestingsdienst van de stad Leuven beschikt niet over voldoende middelen om deze daadwerkelijk te doen naleven. Er is niet genoeg mankracht om alle kamers te inspecteren. Verhuurders die zelf een conformiteitsattest aanvragen krijgen voorrang, andere panden schieten daardoor misschien een beetje over.

Na de toespraak van de studentenvertegenwoordigers rest er één vraag. Op welke manier zullen politici, academici en studenten omgaan met de roep van de studentenvertegenwoordigers om hun stem te horen in een structureel overleg tussen universiteit en stad?

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto geeft vijf tickets
weg voor concert
Martyn Joseph !

zie pagina 12

NIEUWE COÖRDINATOR ONDERWIJSBELEID

Academische stoelendans

De laatste maanden kregen verschillende professoren nieuwe beleidsfuncties toegewezen aan de K.U.Leuven nadat het mandaat van coördinator Onderwijsbeleid in juni was vrijgekomen.

Simon Horsten

Op 1 juni 2006 werd het ontslag van professor Joseph Indekeu als onderwijscoördinator bevestigd door rector Marc Vervenne en het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), waar Indekeu tot dan toe ook deel van uitmaakte. Meteen kwam er een plek vrij die zo spoedig mogelijk moest worden opgevuld door iemand die zowel de nodige dossierkennis als enige beleidservaring had. Vrij snel vond men een kandidaat die aan de eisen voldeed: professor Ludo Melis, vanaf 2003 de decaan van de Faculteit Letteren en daarvoor zes jaar lid van de Onderwijsraad. Tijdens een Bijzondere Universiteitsraad (waarin onder andere alle decanen en enkele studenten en afgevaardigden van het academisch personeel zetelen) op 27 juni werd Melis' benoeming tot onderwijscoördinator bekrachtigd.

Meteen moest men bij Letteren op zoek gaan naar een nieuwe decaan. De vorige, Ludo Melis dus, sprak in augustus met vijf potentiële kandidaten voor de hoogste functie op faculteitsniveau, waarvan er vier 'om ernstige redenen' de voordracht niet konden aanvaarden. Zo bleef er nog eentje over: professor Luk Draye, voorzitter van de Groepsraad Humane Wetenschappen en in zijn vrije tijd lid van het schepencollege van Herent. Hoewel er maar één kandidaat was voor de decaansfunctie moest er conform het reglement toch een verkiezing worden gehouden, die doorging tijdens de Bijzondere Faculteitsraad op 31 au-

gustus en waarop Luk Draye ook officieel werd verkozen.

Met professor Draye als decaan moest men op zoek gaan naar een nieuwe voorzitter voor de Groepsraad Humane Wetenschappen. Die zoektocht is tot nog toe vruchteloos gebleven.

Professor Ludo Melis is dus de nieuwe coördinator Onderwijsbeleid van de K.U.Leuven. Men mag hopen dat hij het beter zal doen dan zijn voorganger Indekeu, die pas in mei 2006 - toen hij reeds zo'n tien maanden in functie was - met een onderwijsvisie naar buiten kwam, een document dat beschamend kort was en een schrijnend gebrek aan visie herbergde. Onderwijsbeleid liep vorig jaar in verscheidene dossiers een achterstand op, zowel binnen de universiteit als wat betreft de Leuvense vertegenwoordiging in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

Oud-decaan Melis heeft heel wat meer achtergrond dan Indekeu: hij is al van in zijn eigen studententijd intensief bezig met onderwijs op beleidsniveau, onder andere als programmadirecteur Romaanse Taal- en Letterkunde, als lid van de onderwijsraad en uiteraard als decaan. Aan zijn dossierkennis valt alvast niet te twijfelen. Na een korte inloopperiode tijdens de vakantie beloofde Melis reeds in oktober een onderwijsvisie te zullen publiceren, een half jaar vroeger dan zijn voorganger.

In tussentijd laten veel dossiers niet op zich wachten. Zo werd het examenreglement al gewijzigd en is de onderwijscoördinator bezig met de academische lerarenopleiding (ALO), die hoognodig op punt dient te worden gesteld. Melis zal tevens de eerste masters mee moeten voorbereiden, die er in het volgend academiejaar aankomen.

Taxi's Kenny

Mekkeren

Het voorbije academiejaar zal voor eens en voor altijd een mijlpaal in de geschiedenis van de Leuvense studentenbeweging blijven. Medebestuur stond reeds decennia hoog op de agenda van de Leuvense studenten en Marc Vervenne wist met zijn eerste wapenfeit, het Participatiereglement, eindelijk aan deze hunker tegemoet te komen. De studenten kregen een zitje op elk niveau, al is het geen geheim dat er van deze deelname aan het beleid nog niet optimaal gebruik is gemaakt. Alsof deze postjes nog niet genoeg waren, pleit 'de Leuvense student' (lees: studentenvertegenwoordiger) dit jaar tijdens haar openingstoespraak voor meer. Deze keer wil men ook meer inspraak in stadsaangelegenheden.

Zo zou Leuven geen volwaardige studentenscheppen hebben. Omdat studentenzaken slechts één van haar vele bevoegdheden is, zou ze niet in staat zijn oplossingen te zoeken voor de bestaande problemen. Studentenzaken is inderdaad een vergiftigd geschenk. Men kan inderdaad meer verwachtingen koesteren over deze materie, maar ook de schepen zelf had de afgelopen jaren meer verwacht van de betrokkenheid van de studenten zelf (Beknopt verslag gemeenteraad 23 februari 2005). Hun is herhaaldelijk gevraagd een afvaardiging te sturen naar de commissie, maar dat lukte niet. Studenten kunnen zelf punten op de agenda zetten, maar dat gebeurt weinig. Of een schepen die zich uitsluitend met studentenaangelegenheden bezig houdt een oplossing biedt, zal dus ook van de houding van studenten afhangen.

In de studentenspeech vraagt men zich ook af waarom de natuurlijke expertise van de studenten zelf niet wordt geraadpleegd als men het over de studentengerelateerde zaken heeft. Studenten weten uiteraard wat ze willen en kunnen interessante ideeën opperen, maar ze missen kennis van het verleden. Hoe kan men nu spreken van expertise wanneer de modale student

slechts vijf jaar in Leuven blijft? Ook de wiselende mandaten zullen hier niet toe bijdragen. Allicht speelt hetzelfde fenomeen op vlak van de participatie in de universiteit. Een studentenvertegenwoordiger moet op korte tijd bakken informatie verwerken, waardoor de potentiële expertise allicht te laat wordt opgebouwd.

Studenten komen te vaak terecht in negatieve berichtgeving en het zou te vaak gaan om de enige berichtgeving die over de stad de wereld wordt ingestuurd. De problemen op de Oude Markt, de flietpalen op de ring, een ingestort huis, Marktrock en Louis Tobback: stuk voor stuk berichten in de nationale media waar de studenten in een negatief daglicht worden gesteld. Serieus nu: het enige bericht in het afgelopen jaar waar studenten met de vinger werden gewezen was er eentje over het zwerfkattenprobleem in Het Laatste Nieuws. "Waarschijnlijk gaat het om diertjes die door studenten achtergelaten zijn nadat deze hun kot verlaten hadden." Nergens in gemeenteraadverslagen of informatiepunten van de stad Leuven is er een uithaal naar de studenten vinden. En trouwens, voor drievierde van het jaar zijn er procentueel gezien evenveel studenten in Leuven als allochtonen in Antwerpen. Allochtonen worden veel vaker als enige oorzaak van al dan niet onbenullige problemen aangeduid.

In een speech als opening van het academiejaar mag toch meer inhoud verwacht worden van onze vertegenwoordigers? Het lijkt net of er niets over de K.U.Leuven en haar onderwijsbeleid gezegd mocht worden, opdat er in de organen als het Gemeenschappelijk Bureau, de Academische Raad of Onderwijsraad geen gezichtsverlies zou geleden worden vanaf dag één. Studenten, blij voorlopig bij je leest en neem die participatie in het onderwijsbeleid van de universiteit, waar zoveel jaren voor gestreden is, serieus. Mekkeren over andere zaken kan daarna ook nog.

Robin Broos

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

LOKO

(advertentie)

STUDENTEN WELKOM K.U.LEUVEN

16u – LOKO-concert met BALTHAZAR

19u – OpeningsUUR KULTUUR met LES TRUTES

16u-22u – Doorlopend K.U.Leuven en Culturele Infomarkt

Woensdag 27 september 2006:
16u-22u - Stadspark Leuven

INFO: Cultuurcoördinatie
K.U.Leuven, 016 320 340,
cultuur@kuleuven.be,
www.kuleuven.be/cultuur

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

FESTIVAL
van
VLAANDEREN
Vlaams-Brabant

K.U.Leuven Cultuurcoördinatie en
Festival van Vlaanderen Vlaams-
Brabant organiseren:

GRATIS CONCERT FLAT EARTH SOCIETY

Reserveren via In&Uit

(ticket@leuven.be, 016 20 30 20)

Donderdag 19 oktober 2006: 20.30u - Zaal Het Depot

INFO: Cultuurcoördinatie K.U.Leuven, 016 320 340,

cultuur@kuleuven.be, www.kuleuven.be/cultuur

(advertentie)

GEZOCHT

Gezonde mannelijke
vrijwilligers

(niet-rokers tussen 18 en 45 j)

voor deelname aan klinische studies met
nieuwe geneesmiddelen.

Een billijke vergoeding is voorzien.

Voor meer informatie en opname in ons
gegevensbestand:

<http://www.ckf.be>

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE

U.Z. GASTHUISBERG

Herestraat 49

B-3000 LEUVEN

Tel.: 016/34 20 20

(advertentie)

OGC speelt het hard

“Concentratie op de kotenmarkt leidt tot wanpraktijken”

De grote spelers op de Leuvense kotenmarkt palmen steeds meer panden in. Dat deze trend niet in het voordeel van de student speelt, bewijzen de vele klachten die binnenlopen op de dienst Huisvesting van de universiteit. De overname van huurcontracten van Copabe n.v. (Groep Coenen) door Group OGC 1871 betekende voor tientallen studenten een financiële aderlating. De waarborg die ze betaald hadden aan Copabe n.v. kregen ze namelijk niet meer terugbetaald door OGC.

Ilse De Witte & Nele Van Doninck

Een studente huurde gedurende twee jaar een kot in de Mechelsestraat. Tijdens haar verblijf wisselde het pand van eigenaar. Haar moeder, die bij de pinken was, eiste een schriftelijke verklaring — ondertekend door zowel Copaba als OGC — alvorens de betaling van de huur verder te zetten. In deze verklaring werd haar verzekerd dat alle contracten en waarborgen van Copabe overgedragen werden naar OGC en dat de waarborgen aan het einde van de huurperiode zonder fout zouden worden terugbetaald. Bij de teruggave van de sleutel was er nog geen vuiltje aan de lucht. Er werden geen opmerkingen genoteerd. De volledige waarborg zou kunnen teruggevorderd worden.

SCHULDIG

Maar het draaide anders uit: ze kreeg haar waarborg niet terug. Waarom? OGC blijft de reden schuldig. Bij herhaaldelijk telefonisch contact met OGC werd steeds een smoes gehanteerd en de directie was niet bereikbaar. Eén van de bedienden wist te vertellen dat het meisje op de wachtlijst stond voor de terugbetaling van de waarborg en volgende week aan de beurt zou komen, alweer enkele maanden geleden. Daarop stuurde mevrouw een aangetekende zending naar OGC met alle schriftelijke bewijsstukken en bankafschriften ten bewijze van de correcte betaling van de huur. De brief keerde ongeopend weer, waarop de moeder contact opnam met de huisvestingsdienst.

“Wat mij vooral tegen de borst stuit,” zegt de moeder, “is dat studenten die in hun eigen levensonderhoud voorzien in slechte financiële papieren komen te zitten wanneer hun huurwaarborg onterecht wordt ingehouden.” Niet iedereen heeft de tegenwoordigheid van geest om alle gebeurtenissen te documenteren zoals deze familie. Zij kunnen zwart op wit bewijzen dat ze in hun recht zijn. Maar hoeveel onmondige studenten kan OGC zo ongestraft een hak zetten?

“We hebben al een aantal keer aan OGC laten verstaan dat deze praktijken onaanvaardbaar zijn”

Veto: Welke klachten zijn er bij studenten-huisvesting bekend over Group OGC 1871?

Claude Seyns, hoofd Huisvestingsdienst: «OGC heeft enkele panden gekocht in de loop van de lente of de zomer. Het probleem is dat zij een aantal zaken die in het contract vermeld staan niet respecteren. Zij probeerden in de zomerperiode een aantal studenten uit hun kamers weg te krijgen omdat die al nieuwe contracten hadden afgesloten. Dat kan contractueel gezien absoluut niet, omdat in de verkoopakte een bindende clausule

opgenomen werd, waardoor de nieuwe eigenaar de oude contracten moet respecteren. Zo zijn er aantal conflicten ontstaan omdat studenten voor 1 augustus hun kot moesten ontruimen, terwijl zij hun kot nodig hadden voor tweede zit. OGC handelt niet correct naar studenten toe.»

Veto: Over hoeveel gedupeerde studenten spreken we hier?

Seyns: «Het gaat niet om één geval. Moest het

de eigenaar van die rekening iets te regelen valt. De houding van OGC is nogal hard, maar puur juridisch gezien is het aan de student om dit probleem op te lossen.»

BEZIG

Nog zo'n student die de kleine lettertjes niet goed gelezen had. Deze student kreeg inderdaad bericht van de nieuwe eigenaar.

De kwaliteit van de koten laat soms te wensen over

(foto Simon Horsten)

nu om één of twee studenten gaan, dan zou je kunnen zeggen dat het om een gewone betwisting tussen huurder en verhuurder gaat. Maar het is echt een patroon aan het worden. We merken dat OGC panden aankoopt en het is onze grote schrik dat als ze er nog een aantal bij aankopen, nog meer studenten het slachtoffer zullen worden.»

«Een tweede probleem met de overdracht van huurcontracten naar OGC is dat het rekeningnummer veranderd is en er een aantal stortingen verkeerd zijn terechtgekomen. Persoonlijk vind ik dit een meer discutabel punt. De studenten zijn hiervan verwittigd geweest en het contract is identiek hetzelfde gebleven, wat op zich correct is. Alleen de naam van de eigenaar en het rekeningnummer zijn gewijzigd en dat heeft voor verwarring gezorgd. Maar de student had het kunnen weten als hij zijn contract grondiger had bekeken. Het is natuurlijk niet omdat het een vergissing van de student betreft dat je het niet kan oplossen. De huur is op een foute rekening terechtgekomen, wat wil zeggen dat er in overleg met de bank en

Aangezien OGC langs de telefoon de moeder verzekerde dat alles bij het oude bleef voor de huurders en het gebouw enkel van eigenaar veranderde, werd het nieuwe rekeningnummer over het hoofd gezien. Bij inlevering van de sleutel was alles in orde. Maar de waarborg werd niet teruggestort. De familie kreeg te horen dat de huur die ze elke maand braaf gestort hadden op een verkeerde rekening was terechtgekomen. OGC verklaarde “bezigt te zijn” het probleem op te lossen, want ze gaven toe dat zij in de fout waren gegaan door geen verwittiging te sturen bij het nietbetalen van de huur. De jongen kreeg te horen dat hij niet alleen stond met zijn probleem. Ook deze moeder kreeg een aangetekend schrijven ongeopend terug.

Veto: Is het normaal dat een verhuurder geen contact opneemt met de huurder wanneer deze zijn huur niet betaalt?

Seyns: «Nee, als je geen huur ontvangen hebt, zou je dat moeten melden. De gebruikelijke procedure loopt als volgt. Dertig dagen na de factuur wordt er een eerste aanmaning gestuurd, na zestig dagen een tweede, na

negentig dagen een aangetekend schrijven. Zo werken wij op de K.U.Leuven. In de privé gaat men vaak al na 14 dagen over tot een eerste verwittiging.»

Waar OGC vooral in de fout gaat is dat je er als student-huurder niet terecht kan. Bij onregelmatigheden is het ieder voor zich en blijft de student in de kou staan.

Seyns: «Vanuit de huisvestingsdienst hebben wij al een aantal keer aan OGC laten verstaan dat deze praktijken onaanvaardbaar zijn. Wij hebben een aantal mensen gecontacteerd binnen OGC. Wij merken dat ze fouten maken, ofwel omdat ze de situatie niet kennen ofwel omdat ze bewust studenten willen misleiden. De communicatie tussen onze dienst en OGC verloopt niet zo vlot als wij het zouden willen. Men verwijst constant door en schuift verantwoordelijkheden af. Als wij vragen wie de eigenaar is, dan krijgen we het antwoord dat die informatie niet zomaar doorgegeven mag worden en dat zij opnieuw

“De tijd van de kleine kotbaas is definitief gedaan”

met ons contact zullen opnemen.»

Als een bedrijf in opspraak komt, kan het overgenomen worden. Gedelegeerde bestuurders kunnen aftreden, de slechte naam kan zonder al te veel moeite volledig verdwijnen. Studenten weten vaak niet van wie ze nu precies een kot huren. Als er dan al bedrijven een slechte reputatie krijgen, lost een nieuwe naam voor hen veel op.

Naar aanleiding van dit artikel hebben wij meermaals getracht contact op te nemen met OGC. Dat bleek inderdaad niet zo eenvoudig. Op de aantijgingen wenste OGC niet telefonisch te reageren. De bedienden “mochten niets zeggen van hun baas”. Maar, zo wist men ons te vertellen: de problemen waren van de baan. Iedereen op de lijst zou zijn waarborg terug gekregen hebben. Tot op heden heeft de student in kwestie zijn waarborg niet ontvangen, wat op zijn minst vragen oproept bij de integriteit van OGC. Het bericht dat ‘de directie van OGC’ ons uiteindelijk stuurde, kwam bijna een week nadat wij meermaals met hen contact hadden gezocht.

Seyns: «De houding van OGC is niet erg slim. Wanneer wij studenten over de vloer krijgen met de vraag of je goed kan samenwerken met een verhuurder, dan zeggen wij: “Nee. Pas daar mee op. Want bij problemen krijg je er niets van gedaan.” Je moet het juridische aspect scheiden van de verhouding huurder-verhuurder. In dit geval lopen de contacten tussen verhuurder en huurder volledig spaak. Waar OGC voordeel kan halen, zal ze dat 100 procent doen.»

REACTIE

Op de valreep kregen we alsnog repliek van ‘de directie van OGC’, waarin zij verklaart geen kennis te hebben van de bovengenoemde feiten. OGC noemt zichzelf een ‘volslagen derde aan deze zaken’. Meer zelfs, OGC bindt zelf de strijd aan tegen malafide verhuurders. Binnen enkele jaren hoopt OGC deze van de markt verdrongen te hebben door overnames of beheer. De missie luidt dan ook als volgt. “Tabula rasa maken” met alle “amateuristische particuliere kleine verhuurders op de markt, die hun huurders, noch de wet respecteren en die het imago van ernstige professionele bedrijven (zoals OGC) schaden. “De tijd van de kleine ‘kotbaas’ die boven zijn snoepwinkeltje een tochtig zolderkamertje verhuurt, is immers definitief voorbij.”

POSITIEVE TENDENS INSCHRIJVINGEN CAMPUS KORTRIJK

“Kortrijk is de beste plek in Vlaanderen om de universitaire vorming aan te vatten”

Vlaams minister van Wetenschap Fientje Moerman lanceerde in het voorjaar de campagne *Jij bent Flanders' Future*. Met deze ronkende slagzin wou ze jongeren stimuleren om te kiezen voor universitaire wetenschappenopleidingen, want als Vlaanderen over-eind wil blijven in een geglobaliseerde kennis-economie, dan is er dringend nood aan een verse lading jonge wetenschappers.

Jens van de Maele

Het is onduidelijk of er een oorzakelijk verband bestaat met Moermans campagne, maar feit is dat de wetenschapsrichtingen momenteel een “boom” kennen van hun inschrijvingscijfers. Het hyperconcurrentiële onderwijslandschap dwingt alle universiteiten ertoe om hun populatiestatistieken met argusogen te volgen: aan de K.U.Leuven vallen voor het nieuwe academiejaar bijvoorbeeld een vijfde meer wetenschapsinschrijvingen te noteren dan in september 2005. Op de Campus Kortrijk (de voormalige KULAK) is de aandacht voor de inschrijvingsstijgingen zelfs nog groter dan elders,

aangezien het Kortrijkse aanbod zopas is vernieuwd. De wetenschapsbachelors zijn er uitgebreid van één naar twee jaar, en zo hoopt men de slabakkende opleiding — met slechts 96 studenten in 2005-2006 — terug op het rechte pad te trekken. Voor definitieve conclusies is het nog te vroeg, maar ook in Kortrijk lijkt de wetenschapsopleiding aan een inhaalbeweging bezig: voorlopig hebben 82 nieuwe studenten zich ingeschreven voor een eerste bachelor wetenschappen, oftewel 64% meer dan één jaar eerder. Campusrector Piet Vanden Abeele is er gerust op: na een dipje in de groeicijfers in 2005 gaat Campus Kortrijk een succesvol academiejaar tegemoet. Maar had hij dat succes ook verwacht?

Piet Vanden Abeele: «Persoonlijk hou ik van zeilen, en het eerste wat een zeiler nodig heeft, is een gunstige wind. Dat is echter niet voldoende: je moet de wind die waait ook te baat kunnen nemen. Er waait nu blijkbaar een gunstige wind voor de wetenschappen. We hadden al een aanvoelen dat de wind goed zat, en hebben dus al wat geanticipeerd door de opleidingen terug op twee jaar te brengen, maar ook door de curricula meer te flexibiliseren, zodat je kunt doorstromen naar alle richtingen in de exacte of de toegepaste wetenschappen.»

Veto: Door de intensievere persoonlijke begeleiding heeft Kortrijk bij Leuvense studenten het imago van een ietwat “bemoederende” universiteit. Sommigen beschouwen dit eventueel als een voordeel, wegens de hoge slaagpercentages. Zullen jullie deze intensievere begeleiding kunnen handhaven als de studentenaantallen blijven stijgen?

Vanden Abeele: «De persoonlijke begeleiding op deze campus is vooral een begeleiding van de student door de medestudent. De sterke sociale cohesie tussen de studenten onderling is mijns inziens de hoofdreden voor de hogere slaagkansen: er wordt veel “samen gestudeerd”, waardoor ook het opgeefpercentage lager is.»

Veto: Hoe ziet u Campus Kortrijk evolueren op lange termijn?

Vanden Abeele: «1500 studenten is ons doel. Als Kortrijk slechts een provinciale universiteit was, dan had ze enkel toekomst als een middelmatige instelling. Voor ons hoeft dat niet: wij willen uitmunten. Kortrijk is de beste plek in Vlaanderen om de universitaire vorming aan te vatten. Wij richten ons tot alle Vlaamse jongeren die gebaat zijn bij een meer persoonlijke campusfeer.»

PLOEG VAN VERVENNE BEGINT AAN TWEEDE BELEIDSJAAR

Wachten op actie

Aan het eind van vorig academiejaar gingen tegenstrijdige stemmen op over het eerste werkjaar van rector Marc Vervenne en zijn nieuwe bestuursploeg. Vervenne is een groot voorstander gebleken van het overlegmodel, maar brengt die zachte aanpak ook resultaten op?

Simon Horsten

Vele hervormingen, waarvan de meeste in het zog van Bologna, haalden de academische structuren de laatste jaren danig overhoop en zorgden voor veel wroef binnen de universitaire gemeenschap. De vorige rector van de K.U.Leuven, André Oosterlinck, leidde de universiteit steevast met harde hand, wat nodig was voor de snelle implementatie van de hernieuwde structuren, maar waardoor hij eveneens veel professoren en studenten tegen de haren instreek.

REFLECTIE

Met Vervenne als rector werd voor een consensusfiguur gekozen: een minzaam man die volgens zowel professoren als studenten op vergaderingen zijn stem amper verheft. In een interview dat vorige week verscheen in *Campuskrant* stelt hij zelf dat “een universiteit een gemeenschap van mensen is, die op een vlotte, menselijke manier met elkaar moeten kunnen omgaan.” Vervennes zachte, menselijke aanpak is een stijlbreuk met vorige rectoren. Het blijft afwachten of die stijlbreuk ook inhoudelijke gevolgen zal hebben. Eén beleidsjaar is te weinig om de rekening te kunnen maken, maar zou voor een bestuursploeg toch ruimschoots moeten volstaan om zich in te werken. Stilaan klinkt er tot in de hogere regionen van de universiteit echter al regelmatig gemor over de geringe daadkracht van de rector.

Nochtans vindt Vervenne het rectorchap “een mooie en voldoende gevende taak” en wel omdat je als rector “dingen kunt doen, positief veranderen, aanzwengelen of in de gewenste richting sturen - natuurlijk altijd in overleg.” Het ziet ernaar uit dat het komende academiejaar het jaar wordt waarin de Leuvense rector het evenwicht zal moeten zoeken tussen zijn ver doorgedreven politiek van overleg en een politiek *tout court*.

Zoals een studentenvertegenwoordiger het subtiel verwoordde: “Laten we hopen dat het voorbije jaar van reflectie vruchtbaar genoeg was, zodat Vervenne nu met des te meer daadkracht kan handelen.”

COÖRDINATOREN

Op gebied van studentenbeleid is Vervennes sterke man Mart Buekers, coördinator Studentenbeleid. Buekers slaagde erin op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) de rust, die onder zijn voorganger Danny Pieters door diens autoritaire manier van werken enigszins verstoord was, te herstellen door met iedereen overleg te plegen en naar elke fractie geduldig te luisteren. De vraag is of die aanpak ook werkt als er belangrijke beslissingen moeten worden genomen waar nooit iedereen het mee eens kan zijn. Want RvS staat alleszins een moeilijk te onderschatten debat te wachten: ze gaat haar subsidieverdeling (dertien miljoen euro die voornamelijk naar Alma, Acco en huisvesting gaan) herbekijken, wat ongetwijfeld verhitte discussies tot gevolg zal hebben.

Voor de functie van coördinator Onderwijsbeleid trad er aan het einde van vorig academiejaar een wissel op (zie elders). Er gebeurde dan ook vrijwel niets op onderwijsvlak, enkele lopende dossiers niet te na gesproken. De nieuwe coördinator, Ludo Melis, staat op korte termijn voor verscheidene uitdagingen. Een eerste taak zal zijn de Onderwijsraad nieuw leven inblazen, onder andere door met een sterke onderwijsvisie naar buiten te komen. Ook de docentenevaluatie dient dringend op punt te worden gezet. Een tweede poging begint met de aanvang van het nieuwe academiejaar, nadat het eerste project, JaDe, werd afgevoerd.

VLAAMSE VERENIGING VAN STUDENTEN VOORGESTELD

Tussen instelling en beleid

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) behartigt de belangen van alle Vlaamse studenten. De overkoepelende organisatie is immers dé schakel tussen student en faculteitoverschrijdende beleidsinstanties. Als erkend adviesorgaan probeert het beslissingen te sturen.

Maarten Goethals

Het Hoger Onderwijs telt in Vlaanderen 28 instellingen. Elke hogeschool of universiteit heeft een eigen studentenraad die de stem van de student vormt. Al deze instellingsbrede studentenraden vormen tezamen de Algemene Vergadering (AV) van VVS. Maandelijks worden er standpunten en beleidslijnen besproken en bepaald. De AV is, net als bij LOKO, het hoogste beslissingsorgaan.

De verschillende studentenraden trachten invloed uit te oefenen op de onderwijsinstanties, in de eerste plaats op het kabinet van minister van Onderwijs en Vorming Frank Vandenbroucke. Maar ook op Europees niveau laat VVS haar stem horen. Getuige hiervan is hun lidmaatschap van de *National Unions of Students in Europe (ESIB)* en de *International Union of Students (IUS)*. De eerste opereert binnen de Europese Unie. IUS is een wereldwijde organisatie die wordt erkend door de Verenigde Naties.

WERKGROEPEN

Opdat discussies efficiënt zouden verlopen, worden ze eerst inhoudelijk voorbereid door speciaal daartoe opgerichte werkgroepen. Deze zijn bevolkt met individuele studentenvertegenwoordigers die zich toespitsen op onderwijs, sociale materie of internationaliteit. De werkgroep zelf kan geen beslissingen nemen, maar heeft een begeleidende en raadgevende functie.

Eenmaal een beslissing is genomen, voert de Raad van Bestuur (RvB) deze zo snel mogelijk uit. Daarnaast staat het ook in voor de financiële en dagdagelijkse leiding. De RvB, met aan het hoofd de voorzitter, wordt jaarlijks verkozen uit de leden van de AV. Zij vormen de centrale aanspreekpunten voor zowel de AV als andere instanties. De RvB wordt ondersteunt door vier stafmedewerkers.

VVS kent een lange geschiedenis. In 1938 ontstond de organisatie, en in tegenstelling tot de huidige situatie was toen iedere student lid. Pas later vormden de studentenorganisaties de basis. Studenten behielden zo hun inspraak, maar niet rechtstreeks.

Tijdens de jaren zestig profileerde VVS zich steeds meer en explicieter. De linkse ideologie vormde de dynamiek achter hun protesten. Maar gaandeweg zegden sommige studentenraden hun lidmaatschap op. VVS werd toen beschouwd als te extreem en als vervreemd van haar eigen achterban. Dit ging gepaard met een verval aan moreel en daadwerkelijk gezag. In 1999, na een herstelperiode van zes jaar, wordt VVS weer erkend als studentenraad op Vlaams niveau. Zij was nu, en dit ligt decretaal vast, een officieel adviesorgaan.

OPPORTUNITEIT

Op de AV van VVS telt LOKO zes stemmen, op een totaal van vijftig. De stemmenverdeling heeft in het verleden al voor moeilijkheden gezorgd. Zo stapte LOKO twee jaar geleden eventjes uit VVS, omdat ze zich onheus behandeld voelde wegens een terugval van haar aantal stemmen. Bovendien is het zo dat LOKO inhoudelijk VVS niet altijd volgt. Vorig jaar namen beiden een verschillend standpunt in ten opzichte van de nieuwe financieringsplannen voor het hoger onderwijs. Zo ook steunde LOKO de Leuvense studenten geneeskunde met hun vraag naar contingentering, terwijl VVS over de hele lijn tegen pleitte, wegens ondemocratisch.

meer info op: <http://www.vvs.ac>

INTERVIEW MET VOORZITTER VAN DE VLAAMSE VERENIGING VAN STUDENTEN

“Expertise is steeds onze kracht geweest”

Enkele maanden geleden werd de Bruggeling Hans Plancke, met de steun van het Leuvense LOKO, verkozen tot de nieuwe voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Dat maakt hem de ideale persoon om meer te vertellen over studentenvertegenwoordiging in Vlaanderen.

Simon Horsten & Tom Van Bresseghem

Veto: Wat zijn de grote doelstellingen die VVS het komende werkingsjaar wil realiseren?

Hans Plancke: «Het beleidsplan van VVS komt er pas midden oktober aan, dus ik kan enkel mijn persoonlijke visie geven. In de eerste plaats wil ik investeren in de vorming van studentenvertegenwoordigers. Dat is immers een van onze belangrijkste taken. Continuïteit is een probleem dat steeds terugkomt als we het over studentenvertegenwoordiging hebben. We moeten ervoor zorgen dat de studentenvertegenwoordigers goed geïnformeerd zijn. We maken er een erezaak van om tijdens ons werkingsjaar vormingsmomenten in te bouwen. Zo worden er in de aanloop van een Algemene Vergadering, waarop elke Vlaamse studentenraad vertegenwoordigd is, informatiesessies georganiseerd, zodat studenten met minder achtergrond toch al het nodige te weten komen. Dit jaar richten we ook een basistraining in voor de pas verkozen studentenvertegenwoordigers.»

«Ten tweede zouden we dit jaar willen werken rond onderwijsinnovatie. Zelf heb ik politieke en sociale wetenschappen gestudeerd en daar werd ik voortdurend geconfronteerd met het klassieke *ex cathedra*-onderwijs. Ik denk dat er op dat vlak nog een hele weg af te leggen valt. VVS is niet het platform om daar zelf iets aan te doen, dat moet vooral op het instellingsniveau gebeuren, maar we kunnen wel de betrokken partijen samenbrengen. Als die mensen van verschillende instellingen rond de tafel zitten, kunnen we de proef op de som nemen door naar de persoonlijke belevingen van studenten aan de verschillende universiteiten te peilen. Op die manier kunnen we met VVS kennis opdoen en die meegeven aan de studentenvertegenwoordigers.»

«Vanzelfsprekend zal de financiering van het hoger onderwijs ook dit jaar weer ruim aan bod komen. Vorig jaar zijn we met een congresstandpunt over drop-out (*tijdens de opleiding vroegtijdig afhaken, red.*) naar buiten gekomen en dat zullen we nu zeker van heel nabij opvolgen. Als je een standpunt inneemt is het de bedoeling dat je daar ook werkelijk iets mee doet. Het is makkelijk om naar een vergadering te gaan, de agenda te aanvaarden en er nadien op te reageren. Beter is het echter om zelf thema's stevig voor te bereiden en vervolgens op de agenda te zetten.»

«Eén van de thema's die voor ons, net als de afgelopen jaren, heel erg belangrijk zijn, is de democratisering van het hoger onderwijs. Als je het hoger onderwijs bekijkt, zie je dat de instroom en de doorstroom nog steeds sociaal vertekend zijn: bepaalde groepen uit de maatschappij blijven totaal ondervertegenwoordigd. En dan heb ik het niet enkel over allochtonen, maar onder meer ook over de lagere sociale klassen.»

Veto: Kan VVS veel veranderen aan die problematiek? Is dat niet iets wat men van in de kleuterklas moet aanpakken?

Hans: «Het is niet omdat het probleem van de democratisering in de wieg begint dat het hoger onderwijs geen inspanningen moet doen. VVS is de enige actor in het hoger onderwijslandschap die daar rond werkt. We moeten er echt mee bezig blijven, vooral omdat je die problematiek vanuit het studen-

tenperspectief moet benaderen, en die taak is natuurlijk perfect voor ons weggelegd.»

STUDIELOON

Veto: VVS staat ook al jaar en dag achter het principe van het studieloon. Een recente simulatie van de Universiteit Antwerpen wijst uit dat vooral de hogere inkomens hiervan profiteren en het voor een pak minder bemiddelde studenten een serieuze hap uit hun budget betekent. Blijven jullie nu bij dat strijdpunt of wordt eraan gesleuteld?

Hans: «VVS blijft bij haar strijdpunt. Het grote probleem van de studie van professor Cantillon van de UA is dat men de berekening maakte met een gelijkblijvend budget. VVS vindt dat het budget voor studiefinanciering dringend moet stijgen want anders is een basisbeurs niet haalbaar. VVS heeft altijd geweten dat het ideaal van een basisbeurs

protesteren tegen het financieringsplan van minister Vandenbroucke. Maar dezelfde dag werd toevallig ook de moordenaar van Joe Van Holsbeek gearresteerd, wat uiteraard ook heel belangrijk nieuws is. Het is dan ontzettend jammer dat je veel tijd steekt in zo'n evenement en dat het teniet gedaan wordt door een andere opmerkelijke gebeurtenis. Nu ja, dat zijn de harde wetten van de media.»

Veto: Heeft VVS werkelijk invloed op de besluitvorming?

Hans: «VVS heeft enkel invloed als ze expertise heeft. Dat is steeds onze kracht geweest. Als je naar de minister gaat, moet je kunnen tonen dat je als student je dossiers kent. Dat is de laatste jaren een van de speerpunten van ons beleid geweest: inhoudelijk sterk staan en expertise opbouwen.»

Veto: Is het niet moeilijk om voor continuïteit te

een *educated guess*, maar ik vermoed dat het te maken heeft met de vorm van hun opleiding. Die is veel praktijkgericht en dat brengt een drukkere tijdsbesteding en vrij weinig flexibiliteit met zich mee. En dat vloekt vaak met de tijdsbesteding die VVS vraagt. Natuurlijk heb je ook gewoon instellingen waar minder interesse is en dan wordt het moeilijk om de werking daar op gang te krijgen.»

Veto: Hoe representatief is VVS?

Hans: «Wij zijn de enige koepelorganisatie die de studenten vertegenwoordigt en daartoe ook decretaal bevoegd is. Vertegenwoordiging is iets dat begint bij een eenvoudige studentenraad op de faculteit. Reeds op dat niveau is het moeilijk om te vechten tegen de desinteresse en om mensen te vinden die hun verantwoordelijkheid willen opnemen. We merken wel dat onze naam bekendheid door de publieke acties die we ondernemen toe-

genomen is, maar als bovenste topje van de piramide blijft het moeilijk om echte bekendheid te verwerven. Ik vind het belangrijk om vooral de lokale raden te promoten en hen een brede achterban te bezorgen. Die raden zijn op hun beurt onze leden waardoor ze ons dan verzekeren van een brede basis. Dat neemt natuurlijk niet weg dat wij, als VVS, blijven streven naar meer naam bekendheid.»

Veto: Hoe zit het binnen VVS met de onderlinge tegenstellingen, bijvoorbeeld tussen Gent en Leuven of tussen de hogescholen en de universiteiten?

Hans: «Het zou al te makkelijk zijn om in de clinch te gaan, zeker als we het hebben over de tegenstellingen tussen Gent en Leuven. Maar de mensen die geregeld naar VVS komen, realiseren zich dat hen dat geen stap vooruit helpt. We moeten groot genoeg zijn om die problemen te overstijgen. Het is de taak van de Raad van Bestuur en van mij als voorzitter om die sfeer te stimuleren.»

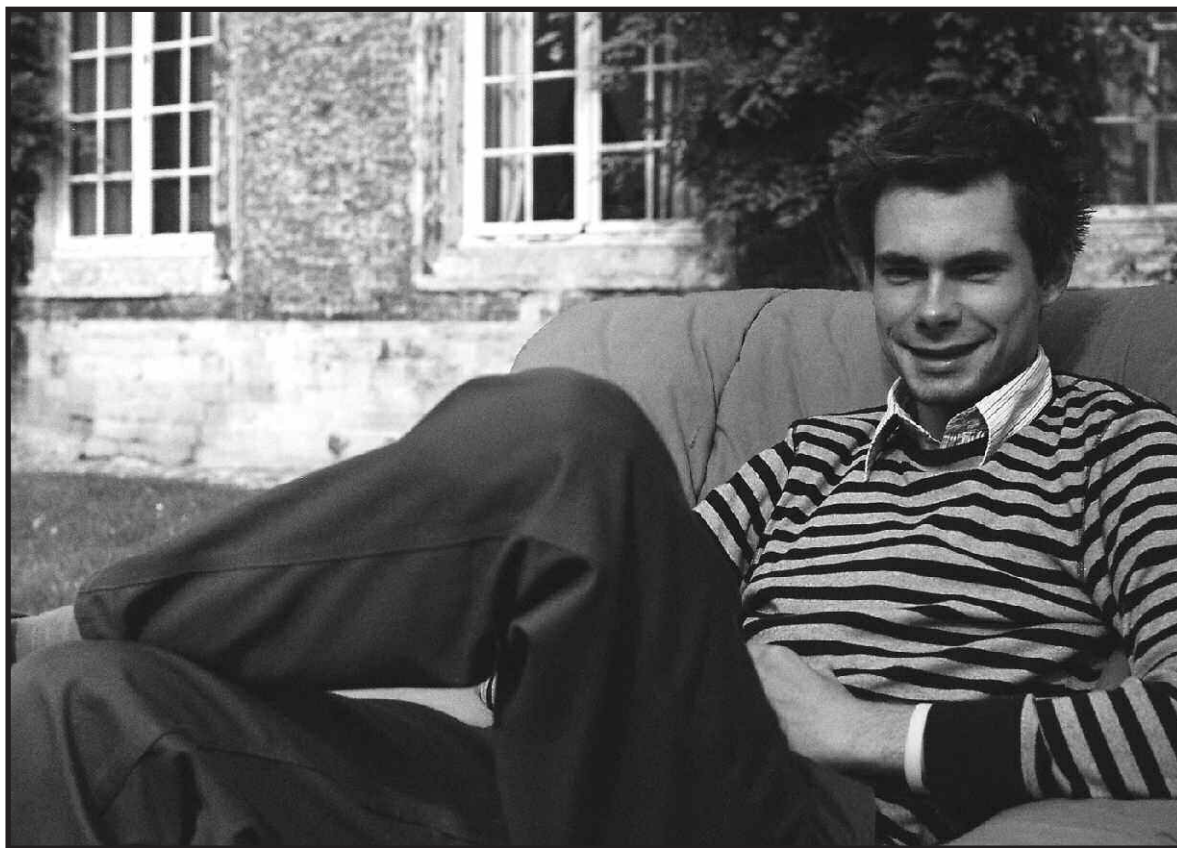
Veto: Toen minister Vandenbroucke vorig jaar zijn financieringsplan voorstelde, zette LOKO zich resoluut af tegen het VVS-standpunt. Heeft dat geen serieuze gevolgen gehad?

Hans: «Het is steeds jammer dat zoiets gebeurt, al is dit zeker geen veroordeling van LOKO. We moeten sowieso vermijden dat dit opnieuw gebeurt. Als iets soortgelijks voorkomt, weten we dat we voor een stuk gefaald hebben. Maar wanneer twee partijen het structureel niet met elkaar eens zijn, kunnen we daar bitter weinig aan doen.»

Veto: Jullie huizen in hetzelfde gebouw als jullie Franstalige tegenhanger, FEF. Is er dan toch enig overleg tussen de fracties?

Hans: «Het was een van mijn verkiezingsstandpunten om te investeren in de band met de Fédération des Etudiant(e)s Francophones. Het is de bedoeling om vanaf nu elke maand rond de tafel te gaan zitten. Dat is geen formeel overlegplatform, want zoals je weet is onderwijs nog steeds een gemeenschapsbevoegdheid, maar er zijn toch enkele federale materies waar onze belangen elkaar raken, neem nu bijvoorbeeld de instroom naar bepaalde beroepen en het sociaal statuut van studenten.»

«Ook op internationaal vlak kan de samenwerking handig zijn. Binnen ESIB hebben FEF en VVS elk een stem, dus als we overleg plegen met andere organisaties als FEF of het Nederlandse LSVB, kunnen we zwaarder doorwegen op de besluitvorming.»

(foto Simon Horsten)

niet snel te realiseren is. Daarom vragen we op korte termijn hogere beurzen en hogere inkomensgrenzen voor een studiebeurs. Die belofte staat in het regeerakkoord, maar de minister blijkt ze al vergeten te zijn. Een andere korte-termijneis is de rechtstreekse uitbetaling van de kinderbijslag aan de student en het belastingsvoordeel voor studerende kinderen.»

Veto: Merken jullie dat er werkelijk gehoor wordt gegeven aan jullie initiatieven?

Hans: «Meestal sturen we een persbericht rond, waar soms ook actie aan gekoppeld is. Dan krijgen we steeds reacties op van verschillende personen en instanties in de onderwijswereld. Die geven dan aan wat hen wel interessant lijkt en daar kunnen we op onze beurt verder aan werken. De beste promotie voor onze standpunten is dat een minister een idee oppikt.»

EXPERTISE

Veto: Denk je dat jullie persberichten echt iets losweken?

Hans: «Die persberichten zijn de uitgelezen methode om mensen te laten weten dat je aan een bepaald dossier werkt en dat je op dat vlak iets wilt bereiken. Het is iets dat de mensen heel eenvoudig oppikken en waar we gemakkelijk over aangesproken worden. Veel hangt natuurlijk af van de media zelf en van de omstandigheden waarin het persbericht verstuurd wordt. Als er die dag een ander opmerkelijk feit gebeurd is, dan heb je het natuurlijk vlaggen. Zo kwamen er vorig jaar in Gent tienduizend studenten op straat om te

zorgen in die expertise?

Hans: «Daar zorgt onze staf voor, die in een ondersteunende rol de bestuurders en de Algemene Vergadering informeert. We hebben uiteraard ook onze standpunten en achtergrondteksten die een belangrijke rol spelen. Maar het vergt inderdaad heel wat inspanningen van de bestuurders om zich in te werken en al die dossiers door te nemen.»

EUROPA

Veto: Volgende maand vindt er een Europese student convention plaats. Lukt het ook om als Vlaamse studentenvereniging daar je stem te laten horen?

Hans: «VVS heeft een sterke traditie binnen de Europese overkoepelende studentenorganisatie (ESIB), die trouwens ook in Brussel is gevestigd. We maken er een punt van om er goed vertegenwoordigd te zijn, aangezien heel wat evoluties binnen het onderwijslandschap worden gestuurd vanuit Europa. In principe heeft de Europese Unie weinig formele bevoegdheden als het over onderwijs gaat, maar toch gebeurt daar heel wat. De Bologna-verklaringen zijn slechts intentieverklaringen en kijk naar de enorme veranderingen die ze op gang hebben gebracht. De Lissabon-agenda verloopt via een open-coördinatiemethode en zet de toon in de papers van de commissie.»

Veto: Hoe zit het met de inbreng van de hogescholen binnen VVS?

Hans: «Er zijn heel wat actieve hogescholen, hoewel er toch een duidelijk verschil merkbaar is met de universiteiten. Het is slechts

VISITATIECOMMISSIE (1): SCHOOL EN WERELD: EHBO

“Je moet egoïstisch zijn”

Terwijl de meeste studenten nog konden genieten van een laatste stuip trekking van de zomer, zaten de studenten aan de K.H.Leuven afgelopen al te zwoegen boven hun cursussen. De weg naar de vroegere Heilig Hartschool is lang en *vals plat*, zoals men dat in de volksmond noemt. Eens de spoorweg, over kom je aan je linkerzijde een grote poort tegen die toegang geeft tot het Walhalla van de leerkrachten in spe.

Ilse De Witte

Als je verwacht in een aula met honderden studenten terecht te komen, waarin je als student kan wegstoppen, dan kom je er bedrogen uit. In deze lessen wordt actieve betrokkenheid gevraagd. De klaslokalen voelen erg schools aan en op elk moment denk je de bel te horen, als aankondiging van het einde van de speeltijd. Geen bel, wel een deur die opengaat. Samen met mijn medestudenten schuifelen we het lokaal binnen.

De docent stelt zichzelf voor met een droog: “Ik ben Koen.” Waarna een curriculum vitae volgt. In de loop van de les komen we te weten dat hij van zijn studenten feedback verwacht: op tijd en stond een “Hé, stop. Ik begrijp er niets van!” is aan de orde. Koen heeft er niets op tegen dat je op fluistertoon af en toe een woordje wisselt met je buurman. Maar hij waarschuwt tegelijkertijd dat hij een voorstander is van lijfstraffen voor wie daarin te ver gaat.

Het vak EHBO beperkt zich niet tot theorie (gelukkig maar). De praktijkles wordt al meteen in de eerste les aangekondigd, met de raad gemakkelijke kledij aan te trekken en deodorant mee te brengen voor deze les. “Het is voor je eigen goed en dat van je klasgenoten. Voor mij hoeft je het niet te doen, want ik ben er na de les weer vandoor,” klinkt het. Pompen om een hart op gang te krijgen is namelijk zware fysieke arbeid. Blij dat het om een theorieles gaat, wij hadden het al warm van de fietstocht.

De les is doorspekt met leuke anekdotes uit de praktijk, want Koen, zo vernemen we, werkt op de spoedafdeling. En daar maak je wat mee, zoals het verhaal over “Johnny en zijn Seat Ibiza” bewijst. Johnny had natuurlijk zijn gordel niet om

en vloog met zijn hoofd tegen de voorruit, maar was hij daardoor dood? Neen. “Want wat is de grootste doodsoorzaak bij auto-ongevallen?” Inderdaad jongens en meisjes, verstikking door het inslikken van de tong.

Om de aandacht van de leerlingen terug te krijgen en de les te breken, gebruikt Koen doorzichtige moppen in zijn presentatie. Afwisselend serieus en gekscherend houdt onze docent de vaart in zijn les, studenten roepen spontaan antwoorden door de klas. De sfeer zit wel goed. Tegelijkertijd brengt hij ons enkele belangrijke principes bij, zonder dat we het ten volle beseffen. Preventie boven alles, luidt het motto. Brand-

“Best pitsen langs de binnenkant”

instructies lees je best op voorhand, zo kan je tijd winnen in het geval van brand. Lijkt ons wel handig.

Andere praktische zaken, zoals de veiligheidshouding, hoofd in hyperstrekkings plaatsen, kaakgewricht naar voren brengen om het inslikken van de tong te vermijden. Van de vijf V's blijft vooral de eerste V hangen: Veiligheid. De V van veiligheid van anderen, maar vooral eigen veiligheid. “Je moet egoïstisch zijn.” Als er een kind onder een auto dreigt terecht te komen, loop je pas over nadat je jezelf ervan vergewist hebt dat er links en rechts geen auto's op je afkomen.” De dood van duizend brandweerlui, omgekomen bij de instorting van de twee WTC-torens, had vermeden kunnen worden. “Wat denken jullie dat het snelst in elkaar stort? Hout? Glas?” Een slimmerik uit de klas roept “staal”, Koen knikt tevreden. “Staal smelt na 45 minuten, dat is geweten. Die brandweerlui hadden moeten terugkeren. Ze hebben een aantal levens gered, maar zoveel meer levens zijn verloren gegaan.”

BEWUSTZIJN

Na de algemene principes van EHBO, gaan we over naar de stoornissen in bewustzijn. Er bestaan verschillende gradaties in, namelijk verminderd bewustzijn, bewusteloos en coma.

Als iemand het bewustzijn verloren heeft, moet je pijnprikkels toedienen. Je kan eventueel nog eerst even haar of zijn naam roepen. Mogelijke pijnprikkels zijn pitsen, met hemdsknoppen over de borst van het slachtoffer wrijven of pitsen. “Wel best pitsen langs de binnenkant van de arm, zodat de blauwe plekken niet zichtbaar zijn,” waarschuwt Koen. Niemand stelt zich vragen, dus wij ook niet. Het nagelbed blijkt eveneens een gevoelige plaats, zoals we proefondervindelijk uittesten tijdens de les. Een polsslslag heeft voor ons ook geen geheimen meer.

MOND-OP-MOND

Omwille van technische problemen, buiten de macht van de docent, valt een deel van de presentatie in powerpoint weg. Toch kunnen we zeggen dat er voldoende herhaling ingebouwd was in de presentatie, dat de theorie duidelijk geïllustreerd werd met figuren en dat de presentatie ten volle benut werd als didactisch instrument.

Onze evaluatie van de les komt grotendeels overeen met de manier waarop de andere studenten de les ervaren hebben. De les EHBO valt duidelijk in de smaak bij de studenten, de docent zo mogelijk nog meer. “De interessantste les die ik deze week heb gekregen,” klinkt het. Eén meisje gaat zelfs zo ver te verkondigen dat “de leraar van EHBO gerust mond-op-mondbeademing mag komen oefenen bij haar.” Zover zouden wij niet willen gaan.

De weg terug naar het centrum is overheerlijk. De wind in het haar, de voeten van de trappers en uitbollen maar. Een perfect einde van een zware schooldag, lijkt ons dat.

Steekkaart School en Wereld: EHBO

Prof: Koen De Ridder

Wie: tweedejaarsstudenten Lerarenopleiding lager onderwijs

Waar: Lokaal 1.17 in de KHLeuven

Wanneer: vrijdag 11u15 tot 13u15

KRINGLOOP (1): FOPLES VAN LBK

“Afgeleide dwaallichtjes”

Iedere week loopt een *Veto*-medewerker de kringactiviteiten af. Deze week trokken we naar Heverlee, waar de eerste baccers bio-ingenieur onwetend het jaar openden met hun eerste activiteit bij LBK.

Kristien Geurts

In groepjes stromen ze samen de verlaten fietsenparking aan de Celestijnenlaan op. Het is nog niet helemaal licht. De allereerste les aan de unief en dan nog wel zo vroeg, zie je ze denken. Het is immers nog maar acht uur wanneer deze bio-ingenieurs in wording wachten op hun prof voor de eerst wiskundeles. Ze hebben er geen idee van wat hun te wachten staat: hun eerste les zal een foples blijken te zijn en het zal er daarbinnen alles behalve zacht aan toe gaan.

WARM WELKOM

Ruim op tijd en met een strakke pas — die een militaire indruk geeft die nog versterkt wordt door het gemillimeterde haar — komt de prof aangewandeld. Niemand neemt aanstalten om hem onmiddellijk te volgen maar tegen acht uur druppelen de studenten naar binnen. Ze zijn met tientallen aanwezig in de houten aula en wachten tot de prof iets zal zeggen. Deze wacht echter tot het volkomen stil is om daarna meteen een preek te geven over vervelende studenten die niet kunnen zwijgen bij het binnenkomen. Niet bepaald een warm welkom maar de studenten trekken het zich nog niet aan, want er is nog geïchiel en geroezemoes te horen in de banken.

Daarop steekt de prof onmiddellijk een zeer wiskundige preek af over “gids zijn in het afgeleide woud van de getallen, zonder enige transcendente betekenis”. Hij wordt echter on-

derbroken door laatkomers, een kans die de prof niet aan zich laat voorbijgaan. Hij reageert onmiddellijk boos en roept de meisjes allemaal naar voren. Daar wordt hen op een bijzonder ijzige toon een plaats aangeboden, lees opgelegd. Nu beginnen de gezichten in de zaal wel een bedrukte uitdrukking te krijgen. Vele studenten wachten met de handen voor de mond in spanning af. Hier en daar lacht een stoere kerel nog wel

want hij heeft geen tijd voor, noch behoefte aan zwakke studenten. Op dit moment is de aula al muisstil geworden, tot de tweede en derde reeks laatkomers binnenkomen. Zij worden respectievelijk uitgelachen en buitengestuurd. Nu lachen enkel nog een paar sadistische zielen in de zaal.

Zij die nu nog de hoop koesteren dat de eigenlijke les wel zal meevallen, worden snel met de voeten op de grond gezet

wanneer de prof de eerste oefeningen op het bord zet. Deze dienen om onmiddellijk het kaf van het koren te scheiden: op basis van hun kennis zullen de studenten in groepjes worden opgedeeld per niveau. Zo kan hij “de jonge fiere mensen waardig om bio-ingenieur te worden” eruit halen. Terloops meldt hij dat de vorige prof naar Oxford is vertrokken voor een promotie en hij de permanente vervanger zal zijn. Dat doet niet bepaald veel gezichten opklaren in de zaal.

UNDERCOVER

Tenslotte volgt er een pijnlijke stilte van een kwartier, waarin de studenten allemaal vertwijfeld boven hun vreselijk ingewikkelde oefeningen hangen. De prof loopt ondertussen rond en lacht hier en daar iemand uit. Hij beschuldigt iemand van spieken. Zelfs het undercover *Veto*-team ontkomt niet aan bijtende commentaar. Maar dan klinkt er plots gelach buiten en komt het presidium met veel lawaai binnen. Zij maken onmiddellijk duidelijk dat deze les een grap was. Er ontstaat veel geroezemoes, maar echt opgelucht lijken sommige mensen toch niet. Dit laatste halfuur heeft bij hen blijkbaar een diepe indruk nagelaten. Hopelijk stelt de daaropvolgende rondleiding de studenten gerust, ze zullen in ieder geval wel even moeten bekomen.

(foto Kris Vanelderren)

naar zijn vrienden, maar zelfs bij hem valt er een lichte vorm van paniek te herkennen.

Nadat de namen van de laatkomers genoteerd zijn op een lijst gaat de prof door met dreigementen tegen mislukkingen en luie leerlingen. De meeste onder hen zullen het volgens hem maar een week uithouden en dat is maar goed ook

Universiteit en stad: twee handen op één buik?

Negen maanden op een jaar vormen studenten één vierde van de Leuvense bevolking. Desalniettemin kunnen de niet in Leuven gedomicilieerde studenten niet in de stad stemmen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober. Omdat het stadsbestuur ook voor ons belangrijke beslissingen neemt, vroegen we in samenspraak met de universiteit en de studentenbeweging aan de opkomende partijen naar hun standpunten rond enkele thema's die de universitaire gemeenschap aangaan.

Robin Broos

Universiteit en stad zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en op elkaar betrokken. Alleen wanneer dit van harte gebeurt, kan dit een toegevoegde waarde betekenen. Daarnaast moeten partners ook goed met elkaar werken, bedacht op kwaliteit en professioneel, dus niet uit de losse pols. Alleen dan zullen beide hiermee hun voordeel doen.

De stad zal bijgevolg mee zorg moeten dragen voor de universitaire gemeenschap en dat reikt verder dan studenten alleen, denk maar aan het personeel, ook in het universitaire ziekenhuis. De universiteit van haar kant moet ook aandacht schenken aan de bewoners van de stad. Staat die relatie tussen stad en universiteit dan hoog op de politieke agenda van de partijen en wordt die grote universitaire gemeenschap echt als deel van de stad beschouwd?

EIFFELTOREN

Bij dergelijke vragen grijpt men vaak terug naar originele vergelijkingen als het gaat om de band tussen stad en universiteit. Voor VLD is "de universiteit verbonden met Leuven zoals de Eiffeltoren met Parijs: het is een icoon, één van de primaire merkassociaties van onze stad". Voor Vivant is "Leuven zonder de universiteit als een huis zonder ziel of een dak zonder gebinte". CD&V tot slot oppert dat "de universiteit bij Leuven hoort, net als de Stella".

Het mag dan niet vaak aan bod komen in de campagnes, toch ziet iedere partij de stad als onlosmakelijk verbonden met de universiteit. Sp.a wijst op de inspanningen die in de afgelopen legislatuur zijn geleverd om de universiteit alle mogelijke ontwikkelingskansen te geven. "Denken we maar aan de gezamenlijke aanpak van het kotentekort, de bouw van een nieuw wetenschapspark en de oplossing van het financiële 'zwaard van Damocles' dat boven de ontwikkeling van de Ziekenhuissite hing." Deze moeten vanzelfsprekend voortgezet worden. Voor coalitiepartner CD&V is een intense, structurele samenwerking tussen stad en universiteit een prioriteit, al moeten ook de hogescholen op volwaardige wijze in deze samenwerking betrokken worden. CD&V wil ook onderzoekers en thesisstudenten inzetten in het zoeken naar creatieve en intelligente oplossingen voor tal van uitdagingen waarmee de stad geconfronteerd wordt.

OPEN UNIVERSITEIT

Beide coalitiepartijen komen deze gemeenteraadsverkiezingen in Leuven op samen met hun nationale kartelpartners. Spirit beschouwt de universiteit als één van de vier speerpunten bij deze verkiezingen. Zo wil Spirit via initiatieven de studenten aanzetten tot meer betrokkenheid bij stad en buurt, maar tegelijk ook de inwoners overtuigen dat de aanwezigheid van studenten en onderzoekers, van welke achtergrond ook, een meerwaarde voor de stad betekent. Spirit gelooft daarom "in een model van een 'open universiteit', als een instelling die zich niet afschermt, maar haar maatschappelijke omgeving als een pluspunt ziet".

Spirit wil eveneens een Wetenschapswinkel openen. "Dat is een aanspreekpunt voor lokale non-profit organisaties of overheidsorganisaties die op zoek zijn naar wetenschappelijke ondersteuning via onderzoek of advies." Daarin kan de universiteit helpen. N-VA wijst op de werkgelegenheid die de universiteit met zich meebrengt, maar ook op de aanwezigheid van de studenten. Toch hoedt men zich "voor de evolutie waarbij de studenten zich meer en meer binnen een parallel horeca-circuit opsluiten, wat zeer nadelige gevolgen heeft voor de Leuvense middenstand". Zo hanteren fakbars prijzen waartegen de modale Leuvense café-uitbater niet kan concurreren.

BAKSTENEN

De grootste bedreiging voor de huidige coalitie is VLD. Zij willen "de unief met zijn allen meer koesteren". VLD vindt dat de kennis aanwezig "in dit bastion goud waard is en ten dienste moet gesteld worden van de stad en de Leuvenaars." In Leuven moet een betere synergie komen tussen de bakstenen — die er nu al zijn — en mensen. "Waarom bijvoorbeeld geen interdisciplinaire groep opzetten tussen stadsdenkers van de universiteit en daarbuiten om van

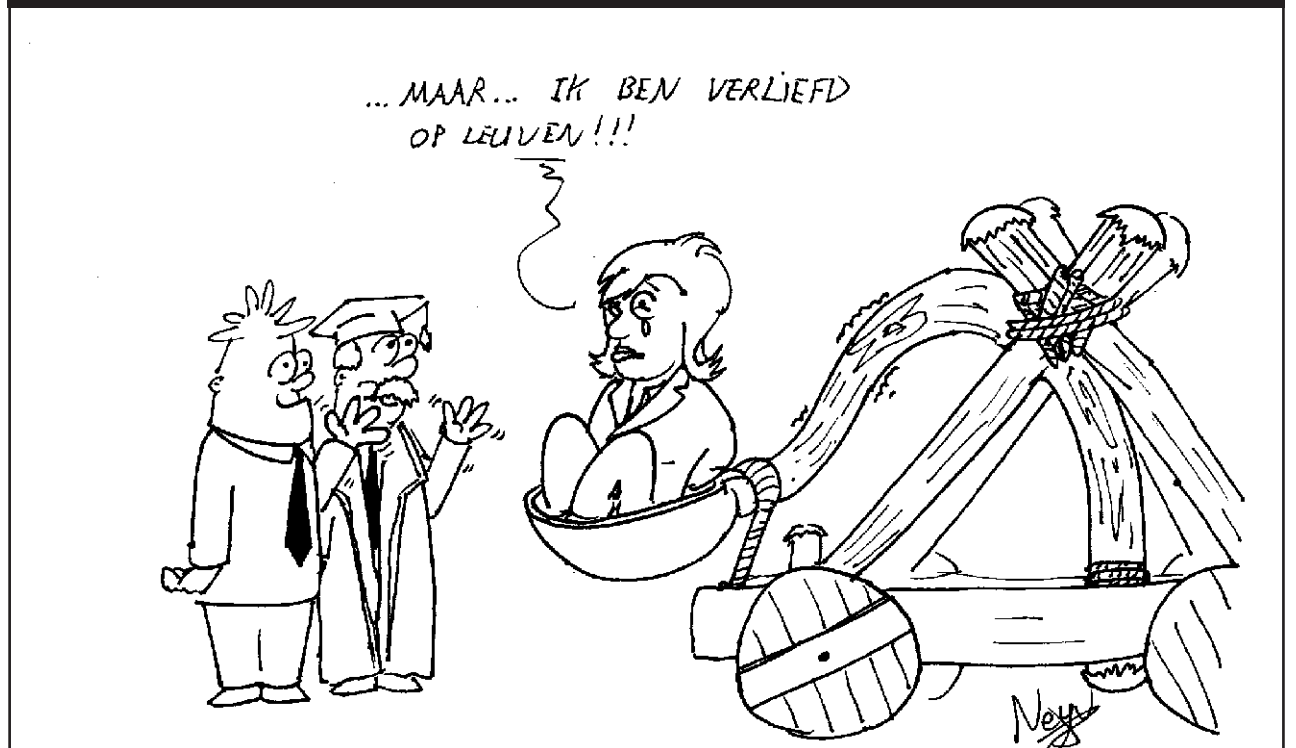
Leuven een minder steriele stad te maken?" De integratie van de buitenlandse studenten moet ook in overleg gebeuren. "Sensibilisering moet Vlaamse studenten gevoelig maken voor de waarde van intercultureel contact met deze studenten. Nu leven beide groepen nog teveel in aparte gemeenschappen, waardoor men langs beide zijden een rijke ervaring mist."

Groen! heeft op haar beurt een hele reeks toekomstgerichte voorstellen uitgewerkt. "Veel meer nog dan nu zou een samenwerking tussen de stad (en de hogere overheden) en de universiteit voor zo'n projecten tot een meerwaarde kunnen leiden." Projecten op het vlak van duurzame energie, logistiek of een ecologisch bedrijventrum zijn daar voorbeelden van. Vlaams Belang (VB) beklemtoont het belang van de aanwezigheid van de universiteit en hogescholen in het sociale en economische weefsel van de stad. "De uni-

Leuven nood heeft aan stevige studentenmarketing.

Ook VLD denkt dat in de concurrentieslag tussen de Vlaamse universiteiten het imago van Leuven een belangrijke troef zal zijn. De partij claimt dat er in de keuze voor een stad om te gaan studeren twee elementen spelen: ratio en emotie. "Ratio speelt een rol wanneer men het onderwijs beoordeelt op het aanzien en de moeilijkheidsgraad. Op dat vlak heeft Leuven een goede reputatie. Door het invoeren van de semestexamens wordt de rol van de ratio ingeperkt en weegt de factor emotie dus zwaarder door in de keuze. Om studenten te overtuigen moeten we van Leuven terug een warme stad maken, een stad met een ziel." VLD vindt dat het huidig stadsbestuur zich overwegend heeft beziggehouden met het bouwen van infrastructuur, maar ook "het 'sex and the city'-gehalte moet drastisch omhoog".

"CD&V WIL OOK ONDERZOEKERS EN THESISSTUDENTEN INZETTEN IN HET ZOEKEN NAAR EEN OPLOSSINGEN VOOR TAL VAN UITDAGINGEN WAARMEE DE STAD GECONFRONTEERD WORDT..."

versiteit heeft dan ook een toegevoegde waarde in de commerciële en de toeristische uitstraling van de stad."

MERKNAAM

In een sterk concurrentieel onderwijslandschap moet de K.U.Leuven actief studenten werven. Het imago van de stad speelt bij de studiekeuze evenwel ook een zeer belangrijke rol. De 'merknaam' Leuven zou bijvoorbeeld samen gepromoot kunnen worden. Het afgelopen jaar zijn er tal van voorbeelden geweest waar andere steden hun troeven als studentenstad etaleerden. Een aantal initiatieven staan op stapel, maar vinden de partijen zulke initiatieven zinvol? En welke acties achten ze uitvoerbaar én doeltreffend om Leuven te profileren als "een venster op de wereld", en haar zo een meerwaarde te geven, die maakt dat studenten ook echt kiezen voor Leuven als omgeving waar ze studeren?

Een 'venster op de wereld' zijn betekend voor sp.a "dat studenten en Leuvenaars voldoende ontplooiingskansen krijgen en geprikkeld worden om kritisch over zichzelf en de wereld na te denken". De stad kan hiertoe een belangrijke bijdrage leveren door te investeren in cultuur, sport en ontspanningsmogelijkheden. Volgens sp.a onderging de stad de afgelopen jaren een ware metamorfose, dankzij kleine en grote investeringen, ook op deze terreinen. Als het aan sp.a ligt "zal Leuven verder evolueren tot een heel kosmopolitische stad, maar dan op mensenmaat en zonder de nadelen ervan".

PROVINCIALISTISCH

Cultuur wordt ook hoog in het vaandel gedragen bij Groen!, zeker in haar rol "om er meer voor te zorgen dat de provincie stad Leuven niet 'provincialistisch' wordt". Onder meer de aanwezigheid van de universiteit zorgt zo voor de band met een grotere wereld. Toch mag de wereld nog zichtbaarder aanwezig zijn zodat "deze stad een kwalitatief profiel krijgt dat veel sterker kan werken dan een te eenzijdige vorm van 'citymarketing' die nog steeds te eng economisch/toeristisch wordt ingevuld".

Volgens CD&V krijgt het imago van Leuven als dé studentenstad steeds meer concurrentie van steden als Gent en Brussel. "In Brussel hebben bijvoorbeeld 'Quartier Latin' en activiteiten die gedragen worden door alle onderwijsinstellingen en de stad, een gezond effect op het Brusselse studentenleven," klinkt het bij de partij. CD&V denkt dat

GAST-AAN-TAFEL

N-VA wil Leuven aantrekkelijk maken om er te leven, wonen en studeren. "Dat is Leuven als stad en Leuven als universiteit: het ene gaat over in het andere." Daarom moet er toegezien worden op goedkope en kwalitatieve huisvesting en veiligheid. N-VA wil ook de buitenlandse studenten "laten aanvoelen dat onze Vlaams-Brabantse hoofdstad echt Vlaams én open-op-de-wereld is. Waarom ook niet de mogelijkheid creëren voor gaststudenten eens 'gast-aan-tafel' bij Leuvenaars te zijn?" Volgens VB kan de samenwerking tussen stad en universiteit nog versterkt worden, bijvoorbeeld "in het kader van het promoten van het cultuur-historisch patrimonium teneinde het historisch patrimonium als toeristische troefkaart voor Leuven beter uit te spelen".

Spirit wil het historische karakter van de stad dan weer verbinden met "een toekomstgerichte en internationale visie die gebaseerd is op kritisch onderzoek, technologie en wetenschap". De uitstraling van Leuven als kennisstad kan worden vergroot door bijvoorbeeld jaarlijks een Wetenschapsfeest te organiseren, "waarbij universiteit, hogescholen en spin-offs in samenwerking met de Leuvense horeca en het verenigingsleven, een opendeurdag houden". Vivant tot slot vindt dat er meer congres- en tentoonstellingsruimtes, maar ook hotels moeten komen. De partij denkt dat de stad op die manier voor haar studenten en inwoners dat volwaardig 'venster op de wereld' zou kunnen betekenen.

Volgende week: Wat willen de partijen doen aan nachtlawaai, kan er gesproken worden over de infrastructuurbehoeften voor theaterproducties van studenten en is een Leuvense topsportschool een prioriteit?

De volledige vragen en antwoorden zijn te downloaden via www.veto.be. Dit dossier kwam tot stand met de medewerking van de Leuvense Persclub. Meer info op www.leuvensepersclub.be.

ZOMER IN LEUVEN

Er stort niet elke zomer een huis in

Studenten lijken voor drie vierde van het kalenderjaar volwaardige inwoners van de stad Leuven. In de grote vakantie flaneren ze nog enkel door de straten wanneer er zomersolden te rapen vallen of als de binnenstad weer is afgesloten voor concerten of jaarmarkten. Wat heb je allemaal gemist tijdens zomer 2006?

Robin Broos

De zomer in Leuven staat jaar na jaar garant voor gezellige drukte. Zelfs wanneer de studenten zich drie maanden terugtrekken in het ouderlijk fort valt er wekelijks wel iets te beleven. Naast de gebruikelijke evenementen, gebeuren er ook wel eens zaken met een blijvende impact. Wij sommen alvast enkele opmerkelijke veranderingen voor je op.

De periode voor de gemeenteraadsverkiezingen is uiterst geschikt om de laatste hand te leggen aan de vernieuwing van het straatbeeld. Tijdens zomer 2006 rezen overal in de binnenstad wegwijzers, informatieborden en stadsplannen op, die niet alleen voor toeristen, maar ook voor nieuwe studenten praktisch kunnen zijn. Ook de aangekondigde, digitale bewegwijzeringen naar parkeerplaatsen zijn in een cirkel rond Leuven geplaatst.

OCTOPUS

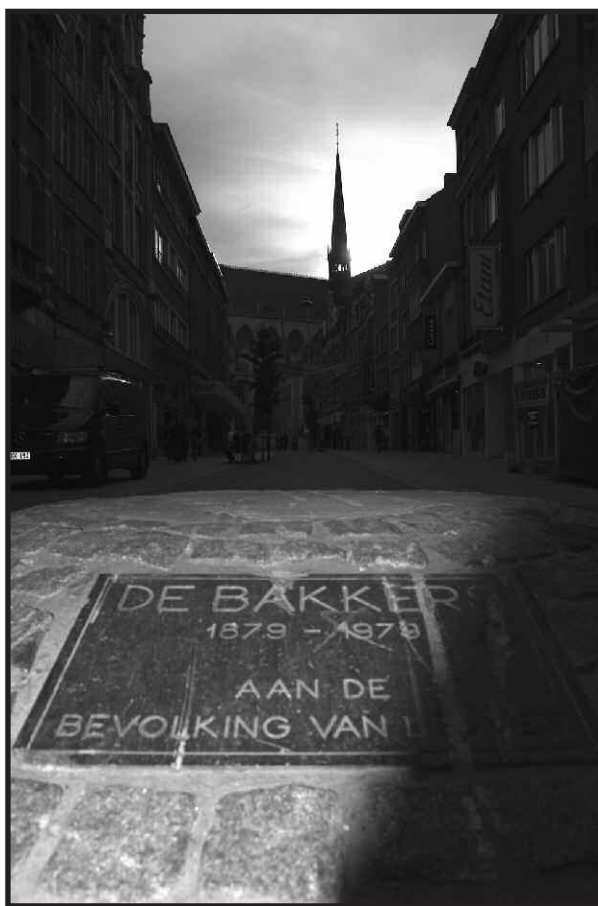
Parkeergelegenheid kan wel eens een heikel punt worden de komende weken. Volgens de verkiezingswebsite 'Zeg nu zelf' van de VRT is de Leuvenaar allesbehalve gelukkig met het parkeerbeleid. Parkeren kost weldra in iedere parking geld, zeker nu de Barbarasite aan de Parijsstraat een sociale woonwijk zal worden. Hierdoor verdwijnt de parking van de Boerenbond, die 's avonds en in het weekend gratis gebruikt kon worden en zeer in trek was bij de bezoekers van de Oude Markt.

Naast de nieuwe wegwijzers, zijn ook de octopuspalen nieuwkomers in Leuven. Alle lagere scholen kregen voor het nieuwe schooljaar een paal aan de poort. Vele scholen in Vlaanderen hadden reeds een gekleurd bord met paarse octopus voor de schoolpoort staan, dit om de 'zone 30' extra te beklemtonen. De octopuspalen zijn fluoriserende zuilen waarop hetzelfde achtarmige beest prijkt en zo de schoolomgeving afbakent. De palen zijn een initiatief van de Voetgangersbeweging, die ze in heel het land wil verspreiden. In de zomer-

maanden heeft het stadsbestuur 44 palen laten plaatsen.

Wie cursussen wil aanschaffen zal merken dat boekhandelaar Acco is verhuisd. Sinds augustus kan je nog enkel terecht in de Maria-Theresiastraat 2. De medische afdeling van Acco, tot voor kort nog terug te vinden in het voormalige Fonteyn-Wouters in de Naamsestraat, is mee geïntegreerd in de Maria-Theresiastraat. Groep T die nagenoeg alle panden rond Acco in de Tiensestraat bezitten, kan nu eindelijk haar uitbreidingsplannen verwezenlijken.

LIEFDESVERDIET

(foto Nele Van Doninck)

Twee jaar geleden klaagde *Veto* nog de ijsjesschaarste in de stad aan. De warmte van deze zomer kon alvast twee nieuwe ijsjeszaken verwelkomen tussen het quasi-monopolie van Crocantino en onze favoriet Het Galetje. Wie liefdesverdriet wil wegeten kan voortaan ook terecht op de Oude Markt in Billy's Ice cream en op de hoek van de Diestsetraat met het Margarethaplein in Pinocchio.

De werken vlakbij laatstgenoemde, in de rand van de St.-Pieterskerk, zijn in juli beëindigd, waardoor de bushaltes aan het Fochplein in beide richtingen weer bediend kunnen worden. In de richting van het station werd de halte in de Bondgenotenlaan ook afgeschaft en was er een vervangende halte in de Rijschoolstraat. Deze geïmproviseerde opstapplaats is dus niet meer nodig. De tijdelijk geplaatste containers zijn weggehaald.

In de Burgemeesterstraat zullen de werken dan weer moeten beginnen. Vorige week veroorzaakten bouwwerken scheuren in de zijmuur van een motorzaak waardoor het gebouw in elkaar is gezakt. Er waren werken aan de funderingen van het aanpalende, gesloopte huis. Niet alleen de winkel is vernield, ook de appartementen en studentenkamers die er zich bevonden zijn weg.

BEELDENSTORM

In de Diestsestraat ter hoogte van de Vanderkelenstraat stond tot net voor de zomer het beeld van Dorre de bakker, maar omwille van de recente beeldenstorm die Dorre reeds meermaals van zijn beide armen en broodplank ontdeed, liet de stad het beeld verwijderen. Het *bakkerke* logeert momenteel in Nederland voor herstellingen die moeten vermijden dat het beeld in de toekomst nog breuken oploopt als er dronkaards 's nachts gaan aanhangen. Een grap die 3.558 euro kost.

Ook de andere standbeelden in de stad kregen het zwaar te verduren. Het beeld van Erasmus kreeg deze zomer — nadat het voor de derde keer door een vrachtwagen was aangereden — zijn plaatsje terug in de Mechelsestraat, Fonske werd door kalk aangetast en de Fiere Margriet in de Tiensestraat werd afgedekt met een plaat inox als bescherming tegen sluikestoters.

Tot slot nog een waardige vermelding: de bomen in de 's Meiersstraat 5 zijn eindelijk gesnoeid, met dank aan een multi-inzetbare voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie.

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Landelijk OverlegPlatform

Zoals hij een jaar geleden had beloofd, heeft minister van Onderwijs Vandenbroucke een Landelijk OverlegPlatform opgericht voor studentenvoorzieningen. Daarin zetelen onder meer afgevaardigden van de Vlaamse Interuniversitaire Raad, de Vlaamse Hogescholenraad en de Vlaamse Vereniging van Studenten. Het platform komt tweemaal per jaar samen en zal vooral de resultaten bevestigen van de werkgroepen die het herbergt. De drie werkgroepen zullen werken rond studentenvoorzieningen, studiefinanciering en internationaal beleid. Via VVS zullen in elke werkgroep twee studenten zetelen.

Rechten in Hasselt

Nadat de Universiteit Hasselt eind vorig academiejaar een negatief advies had gekregen voor de oprichting van een eigen opleiding Rechtsgeleerdheid, werden gesprekken aangeknoopt tussen de transnationale Universiteit Limburg (kortweg tUL, een samenwerking tussen de UHasselt en de Universiteit Maastricht) en de K.U.Leuven. Op 16 september werd dan een akkoord bereikt: de drie universiteiten zouden samen een rechtenopleiding organiseren in Hasselt, met docenten uit de drie instellingen. Dat de Hasseltse universiteit alleen geen rechten mocht geven en samen met twee andere universiteiten wél, heeft te maken met het rationaliseringsbeleid van

minister Vandenbroucke, die wil vermijden dat eenzelfde richting door te veel onderwijsinstellingen naast elkaar wordt gegeven. Het akkoord stelt dan ook dat het de bedoeling is "de rationalisatie-doelstelling van de gehele BaMa-hervorming concreet vorm te geven door capaciteit samen te brengen".

De UHasselt benadrukt wel dat het een onafhankelijke universiteit blijft, en dus geenszins ondergeschikt zou worden aan de K.U.Leuven. De masters Europees en Internationaal Recht worden in Hasselt gedoceerd; voor alle andere rechtenmasters kunnen de Limburgse studenten terecht in Maastricht en in Leuven.

K.U.Brussel nog kleiner

Nog een gevolg van de rationaliseringmanie van Vandenbroucke is de verplichte afslanking van de Katholieke Universiteit Brussel. Ze moet het vanaf volgend jaar met vijf opleidingen minder doen, zodat enkel rechten, taalkunde en economie overblijven. Geschiedenis, wijsbegeerte, communicatie en politieke wetenschappen en sociologie worden afgeschaft.

De katholieke Brusselse universiteit onderhandelt momenteel met de hogescholen Ehsal, Vlekho (beide behorend tot de Associatie K.U.Leuven) en Honim om eventueel over te gaan tot een 'Nieuwe Brusselse Instelling'. De K.U.Brussel werkt reeds zeer nauw samen met de Associatie K.U.Leuven, en het is maar de vraag hoe lang de Brusselse universiteit zich als onafhankelijke instelling zal kunnen handhaven.

De berichten over de afslanking brachen heel wat ongerustheid teweeg bij het personeel, dat zich luidop vragen stelt bij de rationaliseringspolitiek van Vandenbroucke.

100 miljoen

In een toespraak aan de K.U.Leuven maakte Onderwijsminister Vandenbroucke bekend het totale jaarbudget voor hoger onderwijs met 100 miljoen euro te verhogen. De budgetverhoging hangt samen met het nieuwe financieringssysteem dat vanaf volgend academiejaar geleidelijk aan zal worden ingevoerd. Het nieuwe geld omvat onder andere een compensatie voor de jarenlange onderfinanciering van de hogescholen.

Doctors met een waarde

In augustus werd in De Standaard een kleine polemiek gevoerd omtrent de waarde van een doctoraat onder de sprekende titel "De waarde van een doctoraat". Michel Albertijn, directeur van een onderzoeksbureau, betoogde in een opiniestuk dat er niet alleen te veel doctorandi zijn, die niet allemaal een academische functie vinden, maar dat ze vooral overgespecialiseerd zijn en dus ongeschikt voor de arbeidsmarkt. De coördinator van de doctoraatsopleiding geschiedenis van de K.U.Leuven, Patrick Pasture, wierp tegen dat een doctoraatsopleiding wel degelijk haar waarde heeft, onder andere doordat men tijdens de opleiding door het organiseren van en participeren aan internationale congressen allerhande ook praktische kennis opdoet en

vreemde talen beter leert te beheersen. Bovendien, zo stelt Pasture, wordt van doctorandi onderwijs verwacht, en hebben velen van hen ook extra-curriculaire bezigheden.

Deze week kwam de Leuvense universiteit dan naar buiten met het competentieprofiel: een 'breed profiel' dat de de klemtoon tijdens de duur van het doctoraat niet enkel meer ligt op onderzoekswaarden, maar ook op algemene vaardigheden als leiderschap en communicatie. Zo hoopt ze de grote uitstroom van doctors meer professionele toekomstperspectieven te bieden. "Zowel de universiteit zelf als de arbeidsmarkt kan daar baat bij hebben," aldus de K.U.Leuven.

Veranderd op 11 september

Het examenreglement van de K.U.Leuven is op elf september weer lichtjes gewijzigd. Voortaan kan elke student geslaagd zijn als hij nog drie buispunten heeft, tenminste als ze ten hoogste over twee vakken zijn verdeeld en het totale resultaat minstens 54 procent bedraagt. Deze aanpassing van artikel 36 van het examenreglement is pas van toepassing vanaf volgende examenperiode, dus niet voor de derde examenperiode van academiejaar 2005-2006. Al wie voor zijn laatste herexamens enigszins hoop had geschept uit dit bericht, kan die dus gauw terug opbergen. Ik inclusief.

(sh)

ACCO-CURSUSSEN 10 PROCENT GOEDKOPER

Acco in stijgende lijn

Voor de oudgedienden in Leuven was het afgelopen zomer even schrikken. De oude vertrouwde Acco-winkel in de Tiensestraat lag er desolaat bij. Er was echter geen reden tot paniek, Acco is gewoon verhuisd en heeft een nieuwe winkel om de hoek, in de Maria Theresiastraat.

Nele Van Doninck & Ilse De Witte

De verhuizing van Acco drong zich op, zo vertelt Herman Peeters, hoofd van Acco. De winkel in de Tiensestraat was immers geen eigendom van Acco en het huurcontract was verre van ideaal.

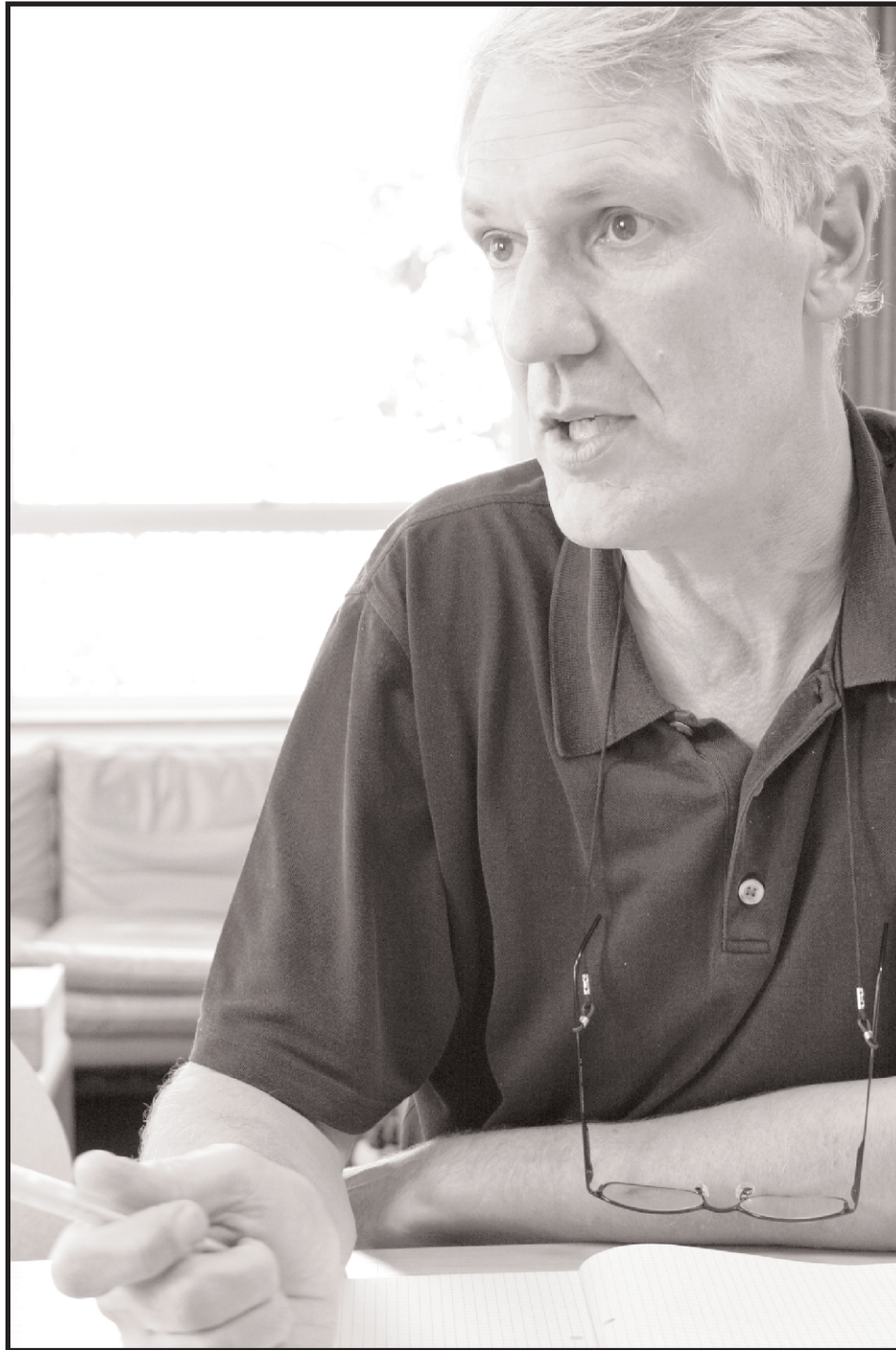
Herman Peeters: «Het was een ongunstig contract, jaren geleden afgesloten door Acco, een beetje onder druk van de omstandigheden. We zijn op zoek gegaan naar een nieuwe locatie, maar dat is niet zo gemakkelijk in het centrum van Leuven. Uiteindelijk hebben we een oude garage kunnen kopen in de Maria Theresiastraat. En het loont blijkbaar: sinds de opening van de nieuwe winkel op 1 augustus is de omzet al fors gestegen.»

«We proberen voortdurend onze klantvriendelijkheid te verbeteren. Zo zal volgend jaar de boekhandelsoftware worden vernieuwd. Die software staat op dit moment maar het gebruik van drie kassa's toe. Aan het begin van een academiejaar leidt dit soms tot lange rijen wachtenden. Dit jaar nog wordt daaraan tegemoet gekomen door de winkel bij het begin van elke semester enkele weken open te houden tot 19u., maar vanaf volgend academiejaar zouden er meerdere kassa's ingezet kunnen worden. Dan is het probleem van de lange rijen hopelijk ook opgelost.»

OP VERPLAATSING

Veto: *Acco is een Leuvens bedrijf, maar heeft ook vestigingen buiten Leuven?*

Peeters: «Dat klopt. Acco doet het goed in Leuven, maar ons bedrijfsmodel zal zeker aanslaan in andere steden met uitgebreid universitair onderwijs. We hebben al vijftien jaar een winkel in Antwerpen, die het sinds enkele jaren goed doet, en nu is het zaak om van de nieuwe winkel in Gent een succes te maken. Verder nam Acco in januari 2006 het handelsfonds over van de failliete wetenschappelijke boekhandel Fonteyn-Wouters, waardoor het nu ook een medische boekhandel heeft op de medische campus St-Luc in

(foto Kris Vaneldereren)

Woluwe.»

Veto: *Er zijn nu dus ook winkels in Antwerpen, Gent en Woluwe. Heeft die geografische spreiding een invloed op het beleid of het bestuur van Acco?*

Peeters: «We zijn inderdaad aanwezig in die

steden, dus het zou niet onlogisch zijn dat op termijn bijvoorbeeld ook vertegenwoordiging uit Gent en Antwerpen zou komen. Er heeft zelfs ooit een student van Antwerpen in de Raad van Bestuur gezeten, maar dat is al een

hele tijd geleden.»

«Wij werken voor het hoger onderwijs, maar er staat nergens in onze statuten dat wij alleen mogen werken voor het hoger onderwijs in Leuven. En wij willen niet enkel afhankelijk zijn van het hoger onderwijs in Leuven, want dat is veel te gevaarlijk. Wij kunnen maar gezond zijn als wij groeien. Het wordt soms vergeten, maar wat goed is voor Acco, is goed voor de student. We hebben het nu de laatste twee jaar goed gedaan, en voilà, dit jaar is de cursusprijs met tien procent gedaald. En als het van mij afhangt, dan is het niet de laatste keer dat de prijs naar beneden is gegaan. Ik hoop dat over een jaar of drie nog eens te doen. Maar dat kan alleen omdat wij groter en sterker worden.»

SOLIDARITEIT

Veto: *Acco blijft ook een belangrijke speler op de markt om de prijzen van cursussen en boeken laag te houden.*

Peeters: «Een van de statutaire principes van Acco is het solidariteitsprincipe. Dat betekent dat de bladprijs van elke cursus hetzelfde is, of die cursus nu op 13 of op 700 exemplaren gedrukt wordt. Bedrijfseconomisch is dat niet helemaal juist, maar wij houden daaraan vast, soms tegen de mentaliteit van particularisme van sommige grote kringen in. Maar tegen die mentaliteit willen wij blijven vechten. Voor ons zijn alle studenten evenwaardig, of ze nu met zeven of met zevenhonderd in de les zitten. Gemiddeld genomen zijn wij de goedkoopste boekhandelaar van Leuven. De cursussen die in een hogere oplage worden uitgebracht helpen om de prijs van de cursussen van richtingen met een laag aantal studenten betaalbaar te houden.»

«Wij proberen met Acco ook een prijsdrukkend effect te hebben op de markt. Wij hebben bijvoorbeeld vorig jaar de nieuwe Van Dale verreweg het goedkoopst uitgebracht. Op een paar dagen tijd hebben we dan ook vier- à vijfhonderd exemplaren verkocht. Wij onderhandelen constant. Zo slaagden we er vorig jaar in om een Amerikaans boek van 129 euro in prijs te laten dalen, door twee mensen een week lang te laten onderhandelen met de Amerikaanse uitgever. We hebben het boek uiteindelijk kunnen verkopen aan 89 euro. Maar dat weet niemand. Het waren maar 120 exemplaren maar we hebben het wel gedaan.»

ERASMUSDAGBOEK: BRAM IN TORONTO (1)

“Those things always seem to happen in Quebec”

Wie in Toronto wil overleven, dient de volgende vuistregel gedwee toe te passen: noem een Canadees nooit “Amerikaan”. “Noord-Amerikaan” tot daar aan toe, maar dat klinkt zo klinisch en doet eerder denken aan de tabel van Linaeus dan aan een nationaliteit.

Bram Delen

Neen, de Canadees wil niet vergeleken worden met zijn zuiderbuur en je krijgt van hem ongeveer dezelfde reactie als van een Vlaming die versleten wordt voor Nederlander. Hij regaeert geprikkeld en is niet bereid tot veel verder koetjes-en-kalfjes-gepalaver. Helaas valt het onderscheid tussen deze twee soorten — om het bij Linaeus te blijven — in de praktijk erg moeilijk te maken.

Zo houden ze beiden hartstochtelijk van hun vlag en natie, vragen ze beide met exact dezelfde nasale intonatie: “Some more sugar, sweetie?”, eten ze graag donuts en zuipen slappe koffie per gallon. Canadezen hebben net als Amerikanen een voorliefde voor de slogan. Waar in België elke supermarkt zijn eigen slagzin (met bijhorend deuntje) heeft, bestookt de gemiddelde Canadese keten haar klanten

met zeven standaard slogans en een veelvoud aan variaties. “Squirrels are attacking *Honest Ed*, because they think this prices are nuts!” of “Dominion, we’re fresh obsessed!”

En toch zijn er subtiele verschillen op te merken. Zo zullen ze beiden enthousiast reageren als je zegt dat je uit België komt. Alleen zal de Canadees roepen: “From Europe, that’s great!” De Amerikaan kirt doorgaans: “Belgium, Illinois. That’s awesome!” Europe en Illinois, great en awesome. Je ziet, moeilijk is het niet.

MISBRUIK

Ook is het Canadese nationalisme van een lichtjes andere slag dan het Amerikaanse. Zo is de alomtegenwoordige vlag eigenlijk een veredeld kwaliteitslabel dat door zowat elk merk misbruikt wordt. De rode *maple leaf* prijkt zowel op koekjes als op *sletsen*, maar even goed op de bestelwagens van insectenverdelger *Terminix*. Als echter puntje bij paaltje komt wordt er in Toronto eens goed gelachen met *de boerkes* uit Alberta (zowat het Limburg van Canada), maar er wordt ook stevig neergekeken op Quebec én op kleine broer Vancouver en eigenlijk ook een beetje op hoofdstad Ottawa en nog enkele

andere steden.

De schietpartij die vorige week plaatsvond in een school in Montreal, wordt in Toronto dan ook onthaald met een zucht en vervolgens: “Those things always seem to happen in Quebec.” Vrij vertaald naar de Belgische termen: “Die Walen, ze kunnen mijn rug op.”

RUMSFELD

Soms zijn de verschillen tussen Amerikanen en Canadezen niet eens zo subtiel. De wakkere student kon deze week vooraan in de aula het volgende optekenen: “Oil prices do not reflect the scarcity of oil. (*lange stilte*). Actually, they reflect Donald Rumsfelds wildest dreams. Sorry, but the U.S. foreign policy tends to upset me.” Gegriffel in de zaal en de commentaar van een Amerikaan achteraf: “If an American professor would have said something like this about the Canadians, he would have gotten applause.” Van het Amerikaanse studentenpubliek? “Probably also from some of the Canadian students.”

RECTOR VERVENNE SPREEKT OP DE ACADEMISCHE ZITTING

“Zinvolle en zinloze informatie”

De opening van het academiejaar is altijd een hoogdag voor liefhebbers van toespraken dankzij de academische zitting in de Pieter De Somer-aula, waarin menigeen zijn paar minuten spreektijd verzilvert voor een publiek dat het kruim van de academische wereld zou zijn.

Rector Marc Vervenne mocht uiteraard de spits afbijten met een uitgebreide speech die de ietwat bevreemdende titel ‘Denken en doen, zeggen en zijn’ droeg. De ondertitel zei al meer - of toch niet? ‘Hoe de universiteit een verschil kan maken in een vlakke wereld’. Veel concreets was er niet te vinden in Vervennes toespraak, al luisterde het publiek aandachtig en was de tekst een inhoudelijk sterk discours over de verantwoordelijkheid die de — of ‘een’ — universiteit heeft ten opzichte van de maatschappij. Het was een pleidooi voor meer menselijkheid, minder eendimensionaliteit en een grotere inspanning van de universiteit om het onderscheid te maken tussen ‘zinvolle en zinloze informatie’. Een krachtig pleidooi dat op goedkeurend gemompel werd onthaald.

Vervenne schetste een globaal en nogal vaag beeld van wat hij vindt dat de taak van de universiteit is, en dus ook waarschijnlijk wat zijn plannen zijn voor de komende jaren. Plannen? “Onze ambities zijn hoog maar het zijn gedeelde

ambities. Dat maakt dat ze geen dromen blijven, maar plannen worden,” aldus de laatste zinnen van de speech. Toch bleven concretere doelstellingen achterwege, zodat het hele vertoog meer een droom leek dan een plan.

GLOBAAL

Oud-rector van de universiteit en voorzitter van de Associatie K.U.Leuven André Oosterlinck kan zich daar wel in vinden: “Dit jaar heeft de rector een globaal beeld gegeven, maar als hij volgend jaar niet met concrete punten naar buiten komt, zal men zich vragen stellen. Vorig jaar was zijn speech heel beschouwend, wat normaal is voor een eerste keer, dit jaar schetste hij een globaal kader en dat zal volgend jaar moeten worden uitgewerkt.”

Het enige punt waar Vervenne toch iets concreter zijn doelstellingen verwoorde, betreft het embryonaal stamcelonderzoek, waarin hij de wetenschappelijke onafhankelijkheid van de universiteit beklemtoonde, ook tegenover de Kerk. “Als volwaardige wetenschapsinstelling speelt de katholieke universiteit een soort van ‘laboratoriumrol’ in de kerkelijke gemeenschap. Zij is een vrijplaats waar ook een recht op ‘dwaling’ moet bestaan.”

POSTDOCS

Uit naam van het academisch personeel sprak Sam Michiels met een zeer gesmaakte metafoor over onderzoek: “Onderzoek als topsport: investeren in jeugdopleiding en trainers op het veld”. Hij betoogde eerst en vooral dat academische competenties “in voldoende mate aangevuld moeten worden met niet-academische capaciteiten”. Voorts sprak hij over de competentieprofielen die in de loop van vorig academiejaar werden opgesteld (*zie Kort*) en tipte hij postdocs als “trainers op het veld”, omdat ze “de noodzakelijke brug slaan tussen de visie van het zelfstandig academisch personeel en de implementatie ervan door de doctorandi”.

Het administratief en technisch personeel (ATP) vertelde ondanks de veelbelovende titel ‘De K.U.Leuven beweegt: in de goede richting?’ niets spetterends — het antwoord op de hoofdvraag was namelijk ‘ja’.

Gastspreekster van de dag was minister Fientje Moerman, die het eveneens over een vlakke wereld had: “Ook voor het universitair onderzoek wordt de wereld vlak.” Ze pleit voor meer samenwerking tussen instellingen en rationalisatie van het onderzoek met meer aandacht voor toponderzoek.

**Officiële
Opening
Academiejaar**

REACTIES OP DE SPEECH

Marc Vervenne, rector van de K.U.Leuven

Over de studentenspeech: «Ik denk dat de speech erg goed onthaald is. Het aangehaald punt vormt een fundamenteel probleem en de burgemeester zal de laatste zijn om het te ontkennen. Maar er is wel degelijk structureel overleg tussen de stad en de universiteit. Ik stel voor dat de studenten erbij komen zitten om de problemen in alle rust te bespreken.»

André Oosterlinck, ere-rector van de K.U.Leuven

Over de studentenspeech: «In het daglicht van de nakende gemeenteraadsverkiezingen vond ik de studentenspeech wat te scherp. Maar als de punten die de studenten aanhaalden kloppen, moeten ze op de agenda geplaatst worden. Leuven mag niet vergeten dat de economische waarde van de universiteit twee miljard euro is en dat een groot deel van de Leuvense bevolking net van de studentenbevolking leeft. Langs de andere kant is het ook de taak van de studentenbeweging om de uitwassen in te dijken en zelf op te treden tegen de elementen die voor overlast zorgen.»

Over de speech van zijn opvolger: «Het viel mij op dat hij vorig jaar weinig of geen aandacht besteedde aan het economische aspect, terwijl hij dat er dit jaar wel in betrokken. De rector trachtte een globaal beeld te schetsen. Volgend jaar kan een kantelpunt worden voor de universiteit. Men heeft Vervenne verweten dat hij zijn tijd nam, maar ik sta daarachter. Het zou dom zijn om met een niet ingewerkte ploeg allerhande beslissingen te nemen.»

Mart Buekers, coördinator Studentenbeleid

Kort en krachtig over de speech van de studenten: «De studentenspeech was scherp, maar goed. Het is goed dat de studenten eens gewezen hebben op de kotenkwestie. Al zijn er wel al gesprekken tussen de universiteit en de stad.»

Carl Devlies, Eerste Schepen van Leuven

In de verdediging wat betreft de commentaar op de stad door de studenten: «Ik denk dat de intenties van de stad heel oprecht zijn. We zijn ons bewust van de pijnpunten die in de studentenspeech aangehaald werden. Op het schepencollege is al gesproken om de kotcontroles te verscherpen. En misschien kunnen we iets doen om Leuven te propageren als studentenstad. Daarvoor moeten we gaan samenzitten met alle partijen om te kijken wat we kunnen doen om ons profiel op te vijzelen en ervoor te zorgen dat Leuven opnieuw dé studentenstad bij uitstek wordt.»

Sam Michiels, vertegenwoordiger van het academisch personeel

«De studentenspeech was natuurlijk wel heel grappig en ad rem. Hij haalt ook enkele relevante punten aan. Maar dit is alleen een goede zaak als de onderliggende toon constructief is.»

Professor Marc Eyskens, oud-premier

Eyskens pikt in op de speech van Fientje Moerman: «Het is erg onaangenaam om te zien hoe Europese universiteiten het onderspit moeten delven voor de Amerikaanse in de rankings. Het heeft voor een deel te maken, meen ik, met het feit dat wetenschap nu eenmaal in het Engels bedreven wordt. We moeten daar conclusies uit trekken voor ons eigen wetenschappelijk onderzoek. Men zal al maar meer Engels moeten introduceren in de masterprogramma's om te kunnen blijven wedijveren met angelsaksische instellingen.»

COLOFON

Simon Horsten, Ilse De Witte & Tom Van Breussegem

Foto's: Jelle Goossens, Nele Van Doninck, Kris Van Elderen, Jens van de Maele & Simon Horsten

SPEECH VAN DE STUDENTEN

Leuven studentenstad?

Beste studenten,

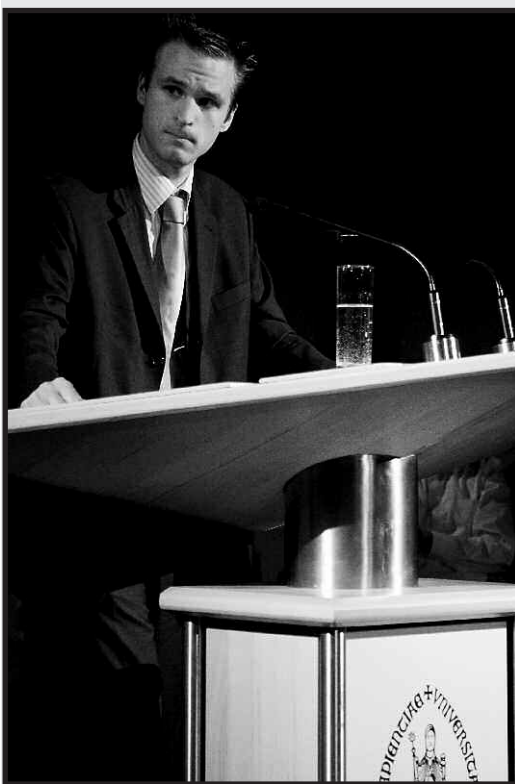
Beste niet-studenten.

Leuven heeft een brede waaier aan troeven in handen, waarvan niet het minst de universiteit en de hogescholen die hier permanent resideren. Bovendien is het een betrekkelijk kleine stad die niet de problemen en overlast heeft waar een grootstad steevast wél mee kampt. Leuven heeft alles in zich om dé stad te zijn waar studenten zich ook burgers voelen, en waar burgers zich aangetrokken voelen tot de universiteit.

Wie echter naar de Leuvense realiteit kijkt, ziet twee steden. Er is de stad Leuven die geleid wordt vanuit het stadhuis op de Grote Markt en er is de K.U.Leuven en de hogescholen, een parallelle stad met een eigen stadhuis, het rectoraat, in de Naamsestraat. Elk hebben ze hun eigen diensten en hiërarchie en bieden ze onderdak aan talrijke eigen verenigingen die een bonte waaier aan activiteiten organiseren.

Beide steden hebben dus zeker hun eigen kracht, maar ook een geheel eigen kalender, en vaak zelfs gewoonweg eigen regels. Of tenminste: niet altijd worden voor iedereen dezelfde regels gehanteerd. Bij het organiseren van Leuven Kermis, die de maand september vrolijk opvult, wordt op geen vierkante meter of decibel te veel gekeken. Wekenlang overheersen wanorde, afval en muzak verschillende delen van de stad. Dat is leuk, want kermissen brengen plezier en ze brengen mensen bij elkaar. Maar dat is ook vreemd, want talrijk zijn de regeltjes en verplichtingen waaraan de studenten zich moeten houden bij het organiseren van evenementen als de 24-urenloop waar op het sportkot de muzieknop moet worden dichtgedraaid om 10u. 's avonds. Er zijn in de laatste jaren tientallen voorbeelden te vinden waarbij aan studentenverenigingen vergunningen werden geweigerd en de stad Leuven voor zichzelf of voor een van haar "Leuvense verenigingen" een uitzondering op diezelfde regels toestond.

Naast dit probleem van inconsequentie is er ook een communicatie-probleem tussen de verschillende partijen van het sociale leven in Leuven. Er is namelijk geen structureel gebrek aan overleg; er is een gebrek aan structureel overleg. Een gemeenschappelijke visie over hoe de stad er binnen x-aantal jaren zal moeten uitzien en welke rol de studenten daarin

krijgen is er gewoonweg niet, of beperkt zich hoogstens tot een paar summere prefabzinnetsjes in lokale verkiezingsbblaadjes. Kenmerkend is dat de studenten amper, om niet te zeggen nooit, op de gemeenteraad worden gehoord als het gaat om student-gerelateerde zaken. Als men het over de studenten heeft, vindt men het blijkbaar niet nodig de natuurlijke expertise van henzelf, van ons, te horen. Ook op het vlak van samenwerking komt men niet verder dan occasionele samenwerkingsverbanden zoals de veelbelovende mobiliteitsenquête en de hopelijk daaruit voortvloeiende acties.

Samenwerking tussen studenten en de stad ontbreekt natuurlijk niet volledig: zo organiseert LOKO het Buurtheest, samen met de Stad Leuven. De gedachte daarachter is de volkswijsheid 'beter een goede buur dan een verre vriend' door studenten en Leuvenaars samen te laten feesten. De verre vrienden van de Stad Leuven, door LOKO aangezocht voor eventuele ondersteuning van dit gezamenlijk project, vonden naar eigen zeggen na lang zoeken toch een bijdrage: driehonderd keer tien gram chips en welgeteld drie kilo nootjes. Drie kilo. Ter uwer informatie: er zijn dertigduizend studenten in Leuven en drie keer zo veel inwoners. Drie kilo nootjes, beste vrienden, zijn peanuts.

De kern van de problemen bevindt zich natuurlijk op een hoger niveau: de top van de stad en die van de universiteit. Mocht de Leuvense burgervader de tijd die hij spendeert aan het opdraven in allerlei dag- en weekbladen om zijn mening te spuien over God-weet-wat-allesmaal steken in overleg met de universiteit en de studenten, dan zaten we op rozen. Zo ook met rector Vervenne: die verklaart het overlegmodel als heilig middel op beleidsvlak, praat zo nodig met de paus hemzelve, maar vindt blijkbaar de weg niet naar het stadhuis om met durf en toekomstgerichtheid met burgemeester Tobback samen te zitten. Ach,

geacht publiek, steen en been klagen is geen gave. Maar dit is geen storm in een glas water; er zijn in de praktijk problemen van wezenlijk belang waarmee de universiteitsstad Leuven kampt.

Ten eerste is er het imago van Leuven als studentenstad. Dat is er momenteel ronduit belabberd aan toe. Veel te vaak komt men met negatieve berichtgeving naar buiten over de Leuvense studenten en de universiteit, en veel te vaak is dat ook de enige berichtgeving over de stad die de wereld wordt ingestuurd. Natuurlijk draait deze kwestie om perceptie en is er bij het stadsbestuur veel meer goodwill dan het lijkt uit te stralen. Maar die perceptie is meestal het enige dat men heeft om zich een mening te vormen, om een beeld te hebben van die stad aan de Dijle. En wie heeft er nu baat bij dat dat een slecht beeld zou zijn? De K.U.Leuven zeker niet, net zomin als de stad Leuven, tenzij ze de studenten liever kwijt dan rijk is.

Voorts is er de kotcontrole: een inspectie van de Leuvense koten, die de facto compleet ontbreekt. De Stad Leuven en de K.U.Leuven nemen wel kleine initiatieven, maar blijven elk aan hun kant staan. Zoals het er nu aan toe gaat, kan het de stad blijkbaar maar matig interesseren in welke toestand de koten zich bevinden op haar grondgebied. En de universiteit onderneemt hoegenaamd niets om de stad daartoe aan te zetten. Let wel: de reglementering van de koten is op stadsniveau perfect in orde - men is uitstekend ingedekt. Het is het doen naleven van die regels dat pertinent ontbreekt. Er worden nochtans wel degelijk kotbelastingen betaald in Leuven; kan me die niet deels gebruiken voor het inspecteren van de koten? Ook het gebrek aan een volwaardige studentenscheper is een majeur probleem. Op dit ogenblik is studentenbeleid slechts één van de acht bevoegdheden van de zevende schepen. Men kan van deze schepen onmogelijk verwachten dat ze, gebukt onder het pakket van haar andere bevoegdheden, voldoende voeling houdt met de studentengemeenschap en voldoende tijd heeft om met hen naar oplossingen te zoeken voor de bestaande problemen.

Dertigduizend studenten zijn niet niets. Er zijn genoeg steden in Vlaanderen die minder inwoners hebben maar over een eigen schepencollege beschikken. Onze eis kan dus niet te veel gevraagd zijn. Wij vragen een schepen die zich uitsluitend op studenten toelegt, iemand die zich niet enkel bezighoudt met brandjesblusserij maar de zaken bij de kern aanpakt. Wij kunnen niet anders dan eisen dat stad, studenten en universiteit de dialoog aangaan, want het is hoognodig dat we sleutelen aan één visie op de toekomst van Leuven als volwaardige studentenstad. Het is tijd dat er niet alleen oprecht geluisterd wordt naar de student, maar dat er ook echt rekening mee wordt gehouden. Of geven de stad en de universiteit pas gehoor aan onze bezorgdheid, juist omwille van die stad en die universiteit, als we het stadhuis of het rectoraat bezetten, of wanneer we kasseistenen in de hand nemen?

Wij nodigen hierbij dan ook graag het nieuwe stadsbestuur uit om na de verkiezingen samen met het bestuur van de universiteit bij ons in de 's Meiersstraat samen te zitten om na te gaan hoe we door het op elkaar afstemmen van de verschillende diensten en eventueel door het nemen van nieuwe initiatieven een oplossing kunnen bieden voor de huidige problemen, zoals het gebrek aan kotcontrole en de aanhoudende negatieve berichtgeving in de media. En omdat in de Vlaamse vergadercultuur praten zonder eten zoets is als een stad zonder inwoners, zullen wij wel zorgen voor de nodige versnaperingen: drie kilo nootjes. En zeg nu niet dat dat peanuts is.

Gebracht door Frederiek Vermeulen, in naam van de Leuvense studenten

OP MP3-ONTDEKKINGSTOCHT DOOR LEUVEN

CitySounds

Voorzien van een enorme hoofdtelefoon trok Veto voor u door Leuven om het project 'Citysounds' van de K.U.Leuven uit te testen. CitySounds is een digitaal begeleide tour door Leuven die iedereen op elk moment gratis kan volgen. De rondleiding is vooral interessant voor nieuwe studenten die op deze manier Leuven een beetje beter kunnen leren kennen.

Kristien Geurts

Als je pas begint te studeren in Leuven kan de stad soms een doolhof lijken. Na verloop van tijd leer je Leuven beter kennen maar voor sommige studenten blijft hun kennis beperkt tot de plaatsen waar ze dagelijks moeten zijn. Zowel voor verdwaalde eerstejaars als voor studenten die nooit van hun dagelijkse route afwijken is Citysounds een kans om iets bij te leren over de stad.

Alvorens je aan de tour te wagen moet je eerst een MP3-speler en bijpassende hoofdtelefoon gaan afhalen in een van de verdeelpunten in de Naamsestraat. De stem van een oud-studente, Helena, begeleidt de tour in het centrum van Leuven. Het achterliggende idee is dat je het gevoel hebt dat je de wandeling maakt met Helena aan je zijde. Het gehijg dat op een van de tracks te horen is tijdens de beklimming van een helling is ongetwijfeld daarvoor bestemd. De wandeling begint op de Grote Markt en eindigt op de Oude Markt. Deze twee punten liggen niet ver van elkaar, maar voor je aan het eindpunt komt moet je wel eerst heel wat kilometers afleggen. Als je de wandeling helemaal uitloopt zoals ze op het bijhorende plannetje wordt aangegeven, duurt ze twee uur. Verloren lopen is gelukkig bijna onmogelijk: Helena legt heel

(foto Kris Vanelderden)

goed uit hoe je moet lopen en je kan natuurlijk ook op het plannetje kijken dat je meekrijgt met de MP3-speler.

Naast de uitleg van Helena krijg je ook onze burgervader Louis Tobback te horen. Hij heeft het over het stadhuis, 'zijn favoriete stekje'. Helena komt af en toe haar vader tegen die dan een anekdote vertelt over de plaats waar je je op dat ogenblik bevindt. Helena zelf geeft zowel geschiedkundige, architecturale als studentikoze informatie. Voor ieder wat wils dus. Toch is de tour vooral op studenten gericht en dat blijkt uit de herhaaldelijke aansporingen om even uit te rusten in de fakbars.

Tussen informatie en anekdotes is er je op de tracklist muziek te beluisteren, aangepast aan de plaats waar je bent. Het liedje "Eenzaam in Leuven" van Stijn Meuris krijg je bijvoorbeeld twee maal te horen. Verder is er meestal aangename loungemuziek op de achtergrond te horen, maar wanneer je in het Begijnhof arriveert wordt dat plots Middeleeuwse en kerkelijke muziek. Je krijgt zelfs een fragment uit een Middeleeuws toneelstuk te horen, meer bepaald uit het 'Redentiner Osterspiel' dat door studenten werd opgevoerd. De bedoeling van dit alles is de luisteraar helemaal onderdompelen in de sfeer van de stad.

De pluspunten van CitySounds zijn zonder twijfel de grote hoeveelheid gevarieerde informatie en de duidelijke begeleiding van de tour. Zelfs als doorwinterd student kom je nog nieuwe dingen te weten. Bovendien geeft het project je de gelegenheid om stil te staan bij gebouwen en plaatsen waar je anders aan voorbijraast. Toch rest de vraag of studenten echt in groep de begeleide wandeling gaan doen. Op eigen tempo je weg zoeken in Leuven is waarschijnlijk even leerrijk en bovendien net iets persoonlijker.

PITTIGE START LEUVEN MEDICAL SUPPORT

Benefiet met Martyn Joseph

Woensdag 4 oktober ontvangt Leuven Medical Support (LMS), Martyn Joseph in hartje Leuven. Na zijn wervend optreden op een vorige uitgave van het LMS-benefiet kon de Ierse singersongwriter ook dit jaar niet op het appèl ontbreken.

Martyn Joseph miste lange tijd naambekendheid, maar zijn platen vinden eindelijk toch de weg naar de muzikliefhebbers. Meer dan een gitaar en een scherpe tong heeft de singersongwriter niet nodig om het publiek voor zich te winnen. Zijn relatieve onbekendheid bij het grote publiek compenseert hij met een overweldigend charisma en teksten die het publiek bij de strot grijpen. Martyn Joseph is veel meer dan een zanger, hij is een entertainer van het zuiverste ras. Met songs doorspekt met politieke en maatschappijgerichte neemt hij het publiek mee op een tocht waarin geen enkel taboe uit de weg gegaan wordt. Zijn songs staan bol van sociale bewogenheid en dat zonder op enig moment prekerig over te komen.

Na zijn opvallende passage vorig jaar op Gasthuisberg bestond er geen twijfel over dat de man, ook dit jaar in hartje Leuven zou worden uitgenodigd. Zijn songs lopen over van het sociaal engagement en sluiten nauw aan bij de betrokkenheid waar een organisatie als LMS op drijft. LMS zag het levenslicht binnen de muren van het universitair zieken-

huis Gasthuisberg. Veel van de medische apparatuur wordt er heel snel afgeschreven, terwijl ze eigenlijk nog in perfecte staat verkeert. De mensen van LMS zorgen ervoor dat die apparatuur in de derde wereld raakt en er een tweede leven krijgt. Zo kunnen er met behulp van deze tweedehands toestellen nog vele mensenlevens gered worden. Omdat het handenvol geld kost om die apparatuur aan de andere kant van de wereld te krijgen, kan de organisatie wel een steuntje in de rug gebruiken. Kringen als Medica, Farma en tal van andere partners zorgen ervoor dat ook dit jaar de volgestouwde containers aan de andere kant van de wereld raken.

Het concert gaat door op 4 oktober 2006 in de Grote Aula, Maria Theresiacollege op het Hogeschoolplein. De deuren gaan open om 20u30. Kaarten in voorverkoop kosten 5 euro, en zijn verkrijgbaar in Doc's bar, De Capsule, het secretariaat Radiologie in Gasthuisberg. Reservatie via 016/343770 of via LMS@uz.kuleuven.ac.be. (tvb)

Veto Trakteert

De mensen van LMS hebben het wel voor de Veto lezers en geven 5 van hen de kans om een vrijkaart te winnen. Het enige wat ze moeten doen is een mailtje sturen naar Veto ter attentie van LMS en de vijf eerste inzenders worden door Veto op de hoogte gebracht.

OKER ROEPT GEWELD OP FUIVEN HALT TOE

Buitenstaanders bedreigen het studentikoze uitgaansleven

Nele Massaer, de voorzitter van Overkoepelende raad van de kringen van de KHL (OKeR), roept alle studentenverenigingen op om preventief op te treden tegen de toenemende agressie in het Leuvense uitgaansleven. Steeds vaker worden de fuiven van studentenverenigingen verstoord door onnodig geweld van buitenstaanders.

Kristien Geurts

Een jaar geleden kreeg Jeroen Stuyck, toenmalig voorzitter van OKeR, op de jaarlijkse Plug-In Fuif in de Rumba, een gebroken glas tegen de keel gezet door een 21-jarige Leuvenaar. OKeR stapte daarop naar de rechter en kreeg gelijk in mei 2006. De geweldplegers werden veroordeeld en moesten een fikse schadevergoeding betalen.

Het incident begon met een aantal jonge mannen die weigerden de toegangsprijs te betalen voor de Plug-In fuif. De stewards wilden de herrieschoppers uit de zaal verwijderen en voorzitter Jeroen Stuyck kwam er aan te pas. Toen deze aankwam bij de amokmakers werd hij fysiek bedreigd door een van hen. Een kompaan, die met een ketting stond te zwaaien, hield de omstaanders uit de buurt. De politie werd erbij geroepen om deze situatie op te lossen. Zij waren vrij snel ter plaatse en namen de daders mee. Kort daarna werden ze echter weer vrijgelaten. Achteraf bleek dat de jongemannen niet aan hun proefstuk toe waren. Ze werden namelijk al verdacht van een aantal andere criminele feiten.

Naast de materiële en psychologische schade had dit voorval ook gevolgen op langere termijn voor OKeR. Slecht nieuws verspreid zich immers snel en de kringen verbonden aan OKeR constateerden dat de fuiven minder studenten aantrokken, aldus Massaer. Het voorval zit OKeR hoog. De huidige voorzitter Nele Massaer wil de veroordeling aangrijpen om samen met andere kringen assertief en preventief op te treden. "Het zou goed zijn om een keertje rond de tafel te gaan zitten om de mogelijkheden te bespreken. Vandalisme is absoluut onaanvaardbaar. Het is misschien niet mogelijk om systematisch mensen de toegang tot fuiven te weigeren. Maar het inhuren van professionele stewards, zeg maar portiers, ligt wel binnen de mogelijkheden."

Waar Massaer het vooral moeilijk mee heeft is dat het imago van de student op deze manier beschadigd wordt. Terwijl het niet de studenten zijn die dit soort gevechten veroorzaken maar wel 'amokmakers' die steeds vaker naar Leuven afzakken om hun agressie op andere fuifgangers uit te werken, aldus Massaer. Bovendien zijn oplossingen mogelijk, meent de voorzitter. Als voorbeeld ziet zij het geval van hun Plug-In fuiven. "Door de rechtszaak weten mensen dat wij geweld niet pikken. Onze Plug-In op vorige donderdag was dan ook een groot succes en we hebben helemaal geen last gehad van vechtersbazen."

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 26 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 5 oktober 20u.

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr., boven Alma 2)

M.m.v. J. Bouveroux (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (D&D), H. Devroe (WEL), prof. G. Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via 016/22.93.24 of <http://uwel.allegro.be>

(advertentie)

Dossier: Het Conflict Libanon

Studenten in de bres voor Libanon

Midden juli flakkerde het geweld in het Midden-Oosten fel op. Als vergelding voor een guerrilla-actie van de Hezbollah verklaarde Israël de oorlog aan buurland Libanon. Enkele Leuvense studenten bleven niet bij de pakken zitten en probeerden met een opmerkelijk wake de aandacht te trekken van voorbijgangers in de Brusselsestraat. Geen politieke daad, maar een noodkreet voor duizenden burgerslachtoffers.

Zondagavond 6 augustus. Gans Leuven is op de been voor Hapje Tapje. Op de hoek van de Brusselsestraat en de Grote Markt trekt een zee van kaarsjes de aandacht van tientallen voorbijgangers. De jonge mensen die geïnteresseerden van antwoord dienen, hebben de handen vol. De avonden ervoor zagen de Libanese Elsy, Rana en hun vrienden vol verbijstering erg confronterende beelden uit hun moederland. Dus in plaats van machteloos voor tv te hangen, besloten ze de straat op te gaan.

Elsy: «Wanneer zoiets gebeurt in je eigen land dan raakt dat je heel diep. We zaten met een groepje vrienden samen en praatten over de oorlog. We waren niet allemaal van Libanon afkomstig, maar toch voelde iedereen zich erg betrokken. Uiteindelijk lagen we er 's nachts van wakker en kregen we geen hap meer door de keel. We moesten wel iets ondernemen of anders zouden we gek worden zijn. Aanvankelijk zijn we een paar keer naar Brussel gegaan want toen waren er daar al protestacties en daar rees het idee dat we iets gelijkaardig in Leuven konden doen. Vooral omdat het leek alsof er hier niemand mee bezig was en het de publieke opinie volledig koud liet.»

Veto: Wat was het doel van jullie wake? Was jullie actie politiek geïnspireerd?

Elsy: «Helemaal niet. We wilden net de menselijke aspecten benadrukken en de menselijke drama's die zich daar afspeelden aan de kaak stellen. We houden ons ver van elke politieke discussie, want daar gaat het ons niet om. We willen gewoon de mensen bewust maken van de omvang van de tragedie die de mensen daar ter plekke treft. Het zijn niet zomaar nummers in een dodental, wel mensen van vlees en bloed.»

Veto: Wat wilden jullie met je actie bereiken?

Rana: «Onze eerste bedoeling was de mensen te sensibiliseren voor wat er in het verre Oosten gaande was. Het leek soms alsof het de mensen gewoon niet raakte of dat het een ver van hun bed show was. Een tweede doelstelling was wat geld in te zamelen om de mensen ter plekke uit de nood te helpen. Beide doelstellingen werden meer dan gemakkelijk bereikt. We kregen heel wat reacties van de voorbijgangers en men storte meer dan 1000 euro op de rekening. Dat eerste was voor ons het belangrijkste want het bevestigde dat er toch mensen stil stonden bij wat daar aan de andere kant van de wereld gebeurt. Er was een dame die we helemaal niet kenden en zonder dat we de kans kregen om een praatje met haar te slaan, legde ze een bos bloemen neer tussen de kaarsjes. Dat raakte ons heel diep.»

Veto: Kregen jullie ook negatieve reacties?

Elsy: «Er waren wel mensen die de politieke kant optrokken en ons van een soort ongelijk wilden overtuigen terwijl we het daar helemaal niet wilden over hebben. De wake was ter nagedachtenis van de slachtoffers, niet een plaats om over politiek te discussiëren.»

Veto: Wat is de volgende stap?

Rana: «We merkten tijdens onze wake dat de mensen heel weinig weten over ons land en andere landen uit dezelfde regio. Daarom willen we een vereniging oprichten die de landen uit het Midden-Oosten in de kijker zet. We willen mensen uit deze regio afkomstig verenigen en de Leuvense studenten laten kennismaken met deze prachtige landen. We willen ervoor zorgen dat de mensen wanneer ze Libanon horen, niet direct aan oorlog denken, maar wel aan alle andere mooie dingen die ons land te bieden heeft.»

In het heetst van de strijd, Libanon van dichtbij

Waar het conflict in Libanon voor velen in de plooiën van de vakantie verdween, zal het voor sommigen voor altijd in hun geheugen gegrift staan. Jürgen studeert communicatiemanagement aan de Artevelde Hogeschool in Gent en ondervond het geweld aan den lijve toen hij begin juli vanuit het zuiden van Libanon halsoverkop naar Damascus moest vluchten.

Veto: Hoe kom je als Vlaamse student in Libanon terecht?

Jürgen: «De moeder van een vriend is arts en gaat op regelmatige basis naar Libanon en Syrië. Daar bezoekt ze Palestijnse vluchtelingenkampen en biedt ze humanitaire hulp. Op die manier heeft ze een netwerk van contacten opgebouwd in de regio en kan ze jongeren meenemen om een handje toe te steken.»

Veto: Was de situatie al niet behoorlijk explosief toen jullie vertrokken?

Jürgen: «Niet echt. Er was een negatief reisadvies uitgevaardigd door het ministerie van buitenlandse zaken. Maar wat kleine schermutselingen in het grensgebied niet te nagesproken, was het er relatief rustig.»

GEWEERUUR

Veto: Wat ging er door jullie hoofd toen de situatie ontspoorde?

Jürgen: «De bewuste dag hielden we de kinderen van het kamp bezig met spelletjes toen we plots geweervuur hoorden. We waren met verstomming geslagen en wisten in eerste instantie niet wat er precies gebeurde. Toen er ook rookpluimen aan de horizon opdoken zijn we op de vlucht geslagen. Een half uur ervoor stonden we die kinderen nog te amuseren en plots waren we op de vlucht voor het geweld. Van de toegangswegen waarlangs we een paar dagen daarvoor het gebied waren binnengereden was geen sprake meer, maar dankzij de hulp van de Palestijnse bevolking raakten we er zonder kleerscheuren weg. Pas later vernamen we iets over de ware toedracht van de bombardementen en aanvallen.»

Veto: Hezbollah was oorspronkelijk een Sjitische verzetsbeweging. Kunnen we stellen dat ze nu uitgegroeid is tot een volksbeweging?

Jürgen: «Hezbollah was voordien zeker al populair bij vrouwen en Palestijnen daar ze heel wat inspanningen

deden voor die groepen. Maar na het conflict bereikte hun populariteit ongekende hoogten. De straten hangen vol vlaggen en beeltenissen van Nasrallah, de nummer één van Hezbollah. Hezbollah is zonder twijfel als morele winnaar uit het conflict gekomen. Ze hebben, voor de ogen van hun volk, weerstand geboden aan een van de machtigste legers ter wereld en hun achterban is ongelofelijk sterk toegenomen. Terwijl Israël bakken kritiek over zich heen kreeg en premier Olmert het politiek hard te verduren kreeg.»

Veto: Heb je nog contact met mensen uit de regio?

Jürgen: «Elke dag nog. Ze vertellen ons dat de populariteit van Hezbollah nog steeds stijgt. Zo hebben ze bijvoorbeeld elk slachtoffer die een huis verloren heeft een nieuw beloofd. Waarschijnlijk zal de internationale troepenmacht even voor stabiliteit zorgen, maar de twee kampen staan nog steeds diametraal tegenover elkaar en dat maakt de toekomst erg onzeker.»

Tom Van Brussegem

(foto Nele Van Doninck)

De wereld is klein

Universiteit bindt strijd aan met internetgebruik

Noord-Korea - Overmatig internetgebruik baart de Noord-Koreaanse overheid ernstige zorgen. Recente studies wijzen uit dat zowat twintig procent van de Koreaanse jongeren verslaafd zijn aan het internet. Vooral de steeds lagere leeftijd van de fanatieke internetgebruikers stemt tot nadenken. De overheid wil een programma starten waarbij jongeren er zich toe verbinden om één dag per week de computer te laten voor wat hij is. Professionals zullen de jongeren van hun verslaving afhelpen en helpen weer grip te krijgen op de werkelijkheid.

Chinese unief raadt laptops af

China - Niet alleen in Noord-Korea baart het internet kopzorgen. De Chinese Zhjiang universiteit raadt eerstejaarsstudenten af om zich een laptop aan te schaffen. Uit onder-

zoek is gebleken dat deze studenten de neiging hebben om beduidend meer tijd online door te brengen dan goed voor hen is. Bij tweederde van de studenten die hun studie vroegtijdig stop zette, was dat volgens de universitaire overheid te wijten aan een te hoog internetgebruik. Nu moet men wel de nodige kanttekeningen plaatsen bij de houding van de Chinese overheid tegenover het internet. Deze houding wordt vooral gekenmerkt door heel wat voorbehoud tegenover deze poel van Westers verderf.

Studenten downloaden gratis studieboeken

Nederland - Nederlandse studenten maken dan weer dankbaar gebruik van dat verderf. Sinds vorige week hebben ze vrij toegang tot een online database waar ze gratis studieboeken kunnen downloaden. Meer dan 20.000 studenten maakten al gebruik van de dienst. De kosten zijn voor rekening van adverteerders die in ruil hun reclameboodschap

om de vier pagina's zien opduiken. Tot op heden gaat het enkel over aanvullende literatuur. Op termijn zou ook verplichte literatuur aan de lijst toegevoegd worden. De K.U.Leuven laat weten dat ze niet op de kar springen.

Kwart Chinese studenten depressief

China - De Chinese staatsmedia melden dat zelfmoord de belangrijkste doodsoorzaak is bij Chinese jongeren. Het voorbije jaar pleegden meer dan 250.000 jonge Chinezen zelfmoord. Een expert van de Wereldgezondheidsorganisatie pleit voor een andere aanpak in het onderwijs. Men moet de jongeren beter leren omgaan met frustraties en de voortdurend veranderende samenleving waarin ze leven. Belangrijkste stressoren zijn financiële zorgen, de harde arbeidsmarkt en de moordende concurrentie onder studenten. Hoeveel studenten zich van het leven beroofden nadat hun laptop werd afgenomen, is nog onduidelijk. (tvb)

Italiaanse nostalgie

Filmfirmament

THE SCIENCE OF SLEEP

De film opent met een jongeman die Jamie Olivergewijs een droom klaarmaakt. Het recept: liefde, vriendschap, relaties, liedjes die je die dag gehoord hebt. We blijken in Stéphane's droom te zitten, een televisieshow op "Stéphane tv". Dat is ook meteen het onderwerp van Michel Gondry's nieuwe film: de dunne grens tussen droom en realiteit. Na *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* levert de Franse cineast alweer een mooi en ontroerend liefdesverhaal af.

Jozefien Van Beek

De ietwat wereldvreemde Stéphane (schitterend vertolkt door Gael García Bernal) wordt verliefd op zijn mooie buurvrouw Stéphanie (Charlotte Gainsbourg). Ze lijken perfect bij elkaar te passen, maar Stéphane kan droom en realiteit niet uit elkaar houden en dat maakt hun omgang zeer complex. Amélie Poulain is nooit veraf, al is het in deze film niet altijd rozengeur en maneschijn.

In zijn dromen kan Stéphane alles kneden zoals hij wil, maar de werkelijkheid wil niet mee. Regisseur Gondry volgt voor de droomsequenties een droomlogica. Zo denkt Stéphane in zijn droom soms dat hij iets geniaals op het spoor is, maar eigenlijk slaat hij wartaal uit. De dromen worden heel mooi in beeld gebracht. Gondry put dankbaar uit zijn ervaring met videoclipps. Zo maakt hij gebruik van de stop-motion techniek die hij eerder voor Björks video *Human Behavior* gebruikte en bouwt hij eenzelfde soort bewegend miniatuurlandschap na.

Ook in andere scènes experimenteert Gondry op ludieke wijze met het medium film. Zo legt hij het medium bloot door middel van de één-secondetijdsmachine, één van de vele uitvindingen van de creatieve Stéphane. Om terug te gaan naar het moment van één seconde geleden spoelt Gondry de film enkele frames terug.

De acteurs leveren goed werk af en Gondry maakt op een slimme manier gebruik van het feit dat zijn hoofdrolspelers drie verschillende talen spreken: Frans, Spaans en Engels. De dialogen ontaarden vaak in hilarische Babylonische spraakverwarring.

The Science of Sleep is de eerste film waarvan Gondry zelf het scenario schreef. Er zijn dan ook verschillende autobiografische elementen te bespeuren. Net als Stéphane kan Gondry zeer goed tekenen. Verder was het Gondry's vroegste ambitie om uitvinder te worden. Ook de typische Gondry thema's, die we kennen uit *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* en *Human Nature*, komen hier weer aan bod: het brein, de liefde en — uiteraard — de droom. Net als zijn voorganger speelt *The Science of Sleep* zich voor het grootste deel af in het hoofd van het mannelijke hoofdpersonage.

Om deze film te interpreteren heb je Freuds Droomduiding niet nodig, al zal je de film wel meerdere malen moeten bekijken om de complexe structuur volledig te doorgronden. Het is een mooie, beklijvende film die je niet meteen loslaat. Met een beetje geluk droom je erover.

Steekkaart

Regie: Michel Gondry

Cast: Gael García Bernal, Charlotte Gainsbourg, Alain Chabat, Miou-Miou, Emma De Caunes

Duur: 105'

Release: 04-09-2006

Kort: De meeste dromen zijn bedrog.

studio
L E U V E N

Dat het universitaire personeel naast zijn academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Professor Hesling van het Centrum voor Mediacultuur en communicatietechnologie.

Jozefien Van Beek

Professor Hesling «Ik heb *Il Gattopardo* van Luchino Visconti gekozen. In de eerste plaats omdat het een historische film is. Ik vind het een erg leuk genre omdat je er mooi in kan zien hoe het

(foto Kris Vanelderden)

medium film werkt. Elke film is een mengeling van fictie en realiteit. In een musical mogen de personages plots beginnen zingen en dansen op straat. Niemand zal dat vreemd vinden, want het behoort tot de genreconventies. Bij een historische film hebben veel kijkers de reflex dat de film moet beantwoorden aan de objectieve feiten. Dat is een merkwaardige reactie als je bedenkt dat die er bij andere genres nooit is.»

«Bijna alle grote regisseurs hebben wel eens een vinger-oefening gemaakt in het historische genre, Visconti dus ook. Zijn film gaat over de grote Italiaanse stichtingsmythe. Hij nam het moment van Italiaanse eenwording, Risorgimento genaamd, in het midden van de negentiende eeuw als tijds kader. Italië is eeuwenlang een verbrokkeld gebied geweest, maar in 1860 werd het min of meer een homogene staat. Daar gaat het verhaal van *Il Gattopardo* over. *Il Gattopardo* is gebaseerd op het gelijknamige boek uit 1958 van Giuseppe Tomasi di Lampedusa. De auteur is een verarmde aristocraat die aan het einde van zijn leven een roman schreef over het Sicilië uit de tijd van het Risorgimento. Het verhaal is geschreven vanuit het perspectief van een oude Siciliaanse aristocraat, de prins van Salina. De prins ziet vanuit zijn villa hoe de Italiaanse eenwording zich aan het voltrekken is en hij beseft dat zijn wereld fundamenteel verandert. De roman werd postuum een enorm succes en een verfilming kon niet uitblijven.»

«Het is niet toevallig dat Visconti de film gemaakt heeft. Hij is, net als Lampedusa en het hoofdpersonage uit de roman, van aristocratische afkomst. Hij is dus een aristocratische cineast die een roman verfilmt van een aristocratische auteur die schrijft over een aristocratische Siciliaan uit de negentiende eeuw. Visconti herkende in het verhaal iets van zijn eigen leven. Hij had linkspolitieke sympathieën, maar snel na de Tweede Wereldoorlog werd de linkerkant van het politieke spectrum buitenspel gezet door de christendemocraten. In het verhaal van de eenwording in de negentiende eeuw herkende hij zijn eigen teleurstelling. Ook toen vond er geen werkelijke revolutie plaats omdat de aristocratie een alliantie aanging met de bourgeoisie.»

«Dat is een boeiende problematiek en Visconti heeft die op een heel mooie manier aangepakt. Hij verbindt de historische context op een synergetische manier met de thema's die hem altijd hebben geïnteresseerd, namelijk herinnering en nostalgie. Hij laat het individuele existentialistische levensgevoel van het hoofdpersonage parallel lopen met de historische gebeurtenissen. Het personage wordt oud en voelt dat het aan de volgende generatie is. Hetzelfde gebeurt met de wereld om hem heen. Dat maakt de film voor mij heel bijzonder.»

De film *Il Gattopardo* van Luchino Visconti (1963) is uitgebracht door Titanus Produzion.

BRAAKLAND/ZHEBUILDING HERNEEMT 'LIED'

“Alleen ben je niet vruchtbaar”

Braakland/Zhebuilding herneemt binnenkort het muziektheaterstuk 'Lied' in de Molens van Orshoven. Kris Cuppens, waaraan Proustgewijs zijn rol in 'Heterdaad' verbonden wordt, plooit er zijn stem naar alle kronkels van zijn herinnering. Daarbij gaat hij in duet met muzikant Geert Waegeman, die de klank onlosmakelijk tussen de tekst doorweeft. Zo ontvouwt zich een familie-epos voor je ogen en oren.

Liesbet Temmerman

Cuppens: “Ik heb het verhaal eerst afzonderlijk geschreven. Geert heeft zijn muziek er als een soort van trampoline onder gezet. Die is zeker niet louter illustratief; zonder zou ik me onwennig voelen. Voor mij is het een soort levenslied, een cirkelbeweging van generaties, met strofes en refreinen. Die herhaling is er ook wel in de muziek.”

ABSURDITEIT

De tekst schreef de acteur oorspronkelijk voor de geboorte van zijn zoon. De geschiedenis van zijn familie, waar later misschien zelfs een stuk achter geplakt zou kunnen worden. “Dit is de laatste keer dat

ik het verhaal kan brengen, nu klopt het nog net. Een jaar verder zou het naar mijn gevoel niet meer gaan. Ergens is dat jammer. De voorstelling vind ik zelf behoorlijk geslaagd, toch zal ze slechts in beperkte mate te zien geweest zijn. Dat is dan de absurditeit van het theatermaken. Zoals Camus dat ook zegt: theatermaken en schrijven zijn absurde bezigheden, net als het leven een voorbijgaande bezigheid is. Misschien maakt dat zowel het stuk als het leven net uniek.”

Cuppens' kinderen hebben 'Lied' gehoord noch gezien. Misschien krijgen ze

“Inhoud klopt altijd, feiten misschien niet”

later de tekst wel, of een opname. Zijn negenjarige dochter werd wel netjes om de toelating gevraagd haar woorden te mogen gebruiken. “Het is niet alleen mijn verhaal, maar ook een beetje van haar.”

Bovendien werd 'Lied' mee gekneed door Geert Waegeman en regisseurs Stijn Devillé en Adriaan Van Aken. “Het gaat niet om regisseren in de klassieke zin van het woord. Het is eerder een samen spitten

naar de beste manier om 'Lied' brengen. Samen kan je het hele ding beter maken, alleen ben je niet vruchtbaar. Hoewel de eindbeslissing steeds bij mij lag, ben ik enorm gedragen geweest.”

NIET VERBLOEMD

Moeten we de 'Lied' zien als een autobiografie? Niet echt. Openhartig over dingen spreken is geen synoniem voor het te grabbel gooien van je hele hebben en houden. 'Lied' is ook fictie, afstand nemen geeft de zaken een kleur die er oorspronkelijk niet altijd was. Ook heeft de acteur het gevoel ruimte te laten voor het standpunt van wie deel van het verhaal uitmaakt.

Soms kan het confronterend zijn de tekst te brengen voor mensen in de zaal die deel van je verhaal uitmaken. “Ik heb de dingen niet verbloed of veranderd, zodat ze beter te verteren zouden zijn. Ook niet gelogen, maar wel gekleurd door de afstand en tijd die er overheen zijn gegaan. De inhoud klopt altijd, de feiten misschien niet.”

'Lied' speelt van 28 t.e.m. 30/09 telkens om 20u, Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15. Meer info www.inbreek.be

WOENSDAG 27 SEPTEMBER SPELEN JONGE HELDEN OP OPENINGSconcert

LOKO boekt Balthazar

Traditioneel verwelkomt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) nieuwe studenten met een gratis openingsconcert in het stadspark. Het muzikale evenement zal dit jaar opgeluisterd worden door de beloftevolle Kortrijkse band Balthazar en Les Truttes.

Ilse De Witte

Op vijf en zes oktober treedt Balthazar nog een keertje op in Leuven in het programma van 'Raymond en zijn Jonge Helden'. Van het Groenewoud deelt er het podium met 10 aanstormende jonge groepen, die elk hun eigen interpretatie van zijn muziek ten berde zullen brengen.

Met een zanger achter de piano en een violiste getuigt de bezetting van Balthazar van een gezonde portie eigenzinnigheid. De samenstelling van de groep kwam eerder toevallig tot stand. Zanger Maarten Devoldere schreef wat liedjes bij elkaar en stapsgewijs groeide Balthazar aan tot een vijf-koppige band. Joachim Quartier neemt de bas onder handen, daarnaast bestaat de band uit Jinte Deprez op gitaar, Patricia Vanneste op viool en Koen Verfaillie op drums.

Balthazar wist in 2005 de eerste prijs weg te kapen op Westtalent (het equivalent van Rockvank in West-Vlaanderen) en de Kunstbende. Deze laatste wedstrijd leverde de groep een plaatsje in de 100% Puur-tournee op. In 2006 slaagden ze erin de finale van Humo's Rock Rally te bereiken, waar ze de publieksprijs van KBC kregen uitgereikt.

JONG GEWELD

De gemiddelde leeftijd binnen Balthazar is twintig. Ondanks de jeugdige leeftijd van de groepsleden, lijkt Balthazar goed op weg. Het oudste groepslid Joachim Quartier (22 jaar) behaalde verleden jaar een licentiaatsdiploma Germaanse talen aan de K.U.Leuven. Het komende jaar volgt hij de opleiding basgitaar aan het conservatorium van Brussel. Ook de

andere groepsleden studeren nog (onder andere voor muziekproducer aan het conservatorium in Gent). Volgens Joachim is de groep op amateuristische wijze professioneel bezig. Ze hopen dan ook op een dag hun brood te verdienen in de muziekwereld.

Veto: Voelt het optreden in je vroegere studentenstad aan als een thuismatch?

Joachim: «Niet echt als een thuismatch, maar tot verleden jaar stond ik steeds in het publiek te kijken tijdens het openingsconcert naar muziekgroepen waar ik naar opkeek. Het voelt wel vreemd om nu zelf daar te staan.»

Veto: Wat vinden jullie ervan vergeleken te worden met grote namen als Sioen en Deus?

Joachim Quartier: «Het is positief om met een grote groep vergeleken te worden, maar je kan het langs twee kanten bekijken. Als de vergelijking zou kloppen, kunnen we ermee leven. Maar zelfs wanneer we hardere nummers spelen, die in de verste verte niet lijken op Sioen krijgen we achteraf het etiket opgekleefd. We krijgen zelfs soms te horen dat we

conservatoriummuziek maken.»

KLASSIEK

Veto: Hebben alle groepsleden van Balthazar een klassieke opleiding genoten?

Joachim: «De meeste onder ons hebben wel een instrument leren bespelen in de muziekschool, maar niet noodzakelijk het instrument dat we nu bij Balthazar voor onze rekening nemen. De gitarist heeft viool gedaan en ikzelf heb piano gevolgd terwijl ik nu bas speel.»

Veto: Hebben jullie zelf hielden waarnaar jullie opkijken omwille van de muziek die ze gemaakt hebben en die jullie inspireerde om zelf muziek te maken?

Joachim: «Iedereen die met muziek bezig is, zal wel zo zijn idolen hebben. Hoewel we naar meer alternatieve muziek luisteren, liggen onze voorkeuren toch vaak uiteen.»

Veto: Is Raymond Van Het Groenewoud één van jullie muzikale hielden?

Joachim: «Raymond is de max. We kregen van Poppunt een dvd cadeau, waarvan we een nummer moesten kiezen om te coveren voor 'Jonge Helden'. Er stonden meer dan 200 nummers op. We kunnen alleen maar respect hebben voor iemand die zoveel goeie nummers geschreven heeft. Vaak gaat het om ambiance muziek, maar evengoed kan je ontroerende muziek terugvinden in zijn repertoire. We hebben uiteindelijk gekozen voor 'Gelukkig zijn'.»

Veto: Valt het mee om de studies te combineren met jullie optredens?

Joachim: «We repeteren slechts één keer in de week op zaterdag. Qua belasting op onze studies, valt dat nogal mee. De optredens in het midden van de week zijn soms wel lastig. Als je op kot zit in een stad, moet je steeds vervoer zien te regelen. Maar tot hiertoe zijn er slechts een paar optredens, zoals in het Depot in de week.»

(foto Balthazar)

Het optreden van Balthazar vindt plaats op woensdag 27 september om 16u in het stadspark.

Kort Cultuur

Verkiezingspropaganda van 1830 tot heden

In KADOC (Documentatie- en Onderzoekscenrum voor Religie, Cultuur en Samenleving) en het Leuvense stadsarchief kan je nog tot 7 oktober hun respectievelijke collecties verkiezingspropaganda bekijken. KADOC brengt een chronologisch overzicht van 1830 tot heden. Het gaat daarbij niet om een nauwkeurige historische reconstructie van de gemeentepolitiek in Leuven. Wel krijgt de bezoeker via kiesbladen- en pamfletten, affiches en films een indruk van het kiessysteem, van de partijen en hun evolutie en van de thema's die hun belangstelling wegdroegen. In het Stadsarchief worden enkele thema's gepresenteerd die sedert 1830 geregeld opduiken in de lokale verkiezingspropaganda: de rol van de vrouw, de persooncultus, Leuven als Vlaamse stad, het stadhuis als icoon, kartelvorming en lokale 'gevoeligheden'.

KADOC ligt in de Vlamingenstraat 39, het Stadsarchief Leuven in de Rijschoolstraat 4. Meer info kadoc.kuleuven.be.

Jongerenfestival Licht gekanteld

'Licht gekanteld' liet veertien jongeren tussen 17 en 22 jaar een jaar lang 'alle disciplines' prospecteren. Het festival is een project van 30CC, Mooss vzw en Artforum vzw, met de steun van de stad Leuven en ontstond uit de

nood aan een tegengewicht voor de banale commerciële cultuurconsumptie bij jongeren. De jongere van vandaag is geen luie bankzitter maar wil en kan meer betrokken zijn bij allerlei vormen van culturele vrijetijdsbesteding. Tijdens 'Licht gekanteld' kunnen jongeren van cultuur proeven, zonder gevaar voor indigestie.

Meer info www.lichtgekanteld.be.

Leuven krijgt stadsorganist

De stad Leuven heeft Peter Breugelmans als stadsorganist aangesteld. Het is de eerste keer dat iemand in die functie benoemd wordt. Leuven volgt daarmee het voorbeeld van diverse andere prestigieuze orgelsteden in Europa.

Breugelmans is docent aan het Leuvense Muziekconservatorium. Bij zijn openingsconcert op 16 september speelde Breugelmans het pas gerestaureerde orgel van de Predikherenkerk in. Het orgel werd in het begin van de negentiende eeuw gebouwd door Theodoor Smet.

Tweede documentaire festival

Op woensdag 27 september gaat in Cinema ZED in STUK de 2de editie van DOCVILLE van start. Na een bescheiden maar zeer geslaagde eerste editie in de herfst van 2005 werd al snel besloten van DOCVILLE een jaarlijks wekerend filmfestival te maken. In de eerste plaats uit pure liefde voor het genre

in zijn talloze variaties, uit enthousiasme voor de kwaliteit, creativiteit en originaliteit die misschien nog te weinig gezien wordt. Naast de internationale selectie, waarin de Canvas Prijs wordt uitgereikt, is er ook een nationale selectie. In die competitie zijn zowel lange, middellange als korte documentaires opgenomen. Er worden in deze categorie twee prijzen uitgereikt: de SCAM Prijs voor Beste Belgische Documentaire en de Prijs voor Beste Debuut (studentenwerk).

Meer info www.docville.be

Visual Sensations

Nog meer film: Het Internationaal Kortfilmfestival Leuven is dit jaar gastheer voor Visual Sensations. Visual Sensations '06/'07 is de tweede editie van de eerste, echte landelijke VJ wedstrijd in Nederland en België. Het is een VJ-evenement dat VJ's en mediakunstenaars centraal stelt door middel van een competitie, symposium, masterclass, workshops en een afsluitende internationale VJ-avond. Er worden 4 voorrondes georganiseerd: 3 in Nederland en eentje in België, in Leuven, tijdens de 12e editie van het Internationaal Kortfilmfestival. De vier winnaars van deze voorrondes en één runner-up nemen deel aan de landelijke finale op 27 januari 2007 in Paradiso te Amsterdam. Aan de hoofdprijs is een bedrag van 2.500 euro verbonden.

Meer info www.kortfilmfestival.be

Concertreeks met muziek van de 20ste eeuw

Novecento is een unieke cyclus met uitsluitend muziek uit de voorbije eeuw en betekent ook 20ste eeuw in het Italiaans. Tijdens de concertenreeks worden componisten als Schönberg, Stravinsky of Bartok, maar ook Xenakis, Messiaen of Goeyvaerts niet voorgesteld in een cyclus 'nieuwe', laat staan 'hedendaagse' muziek, maar in een cyclus 'oude' muziek. Het blijft oud naast nieuw presenteren, maar focust daarbij vanaf nu enkel op muziek van gisteren (vorige eeuw) en vandaag (deze eeuw). Zo poogt men de luisteraars te laten beseffen dat muziek van gisteren ook nu nog de moeite waard blijft en dat de pakkende meesterwerken uit de vorige eeuw een belangrijk bestanddeel zijn van onze muzikale cultuur.

Novecento zet musici op het podium die hun muzikale sporen al wereldwijd verdienen en die vooral een bijzondere affiniteit hebben met de geprogrammeerde muziek: Wispelwey samen met drie andere topmusici, het Hagen Quartet, big band Flat Earth Society, Ondes de Choc (met de tot de verbeelding sprekende Ondes Martenots), Pascal Rogé aan de piano, Bernhard Haas op het orgel en het Prometheus Ensemble met Ilse Eerens. Het gaat om 7 concerten die worden georganiseerd tussen 25/09 en 26/10. Meer info www.festival.be

LES TRUTTES VIJFTIENDE KEER IN LEUVEN

“Het begrip fout is echt fout geworden”

De heren en dame van Les Trutttes komen van de planeet Pooh! en willen de bewoners van de aarde liefde brengen. De groep is één grote grap, maar wel één met haar op: dit jaar vieren ze hun tiende verjaardag. Woensdag houdt de partykaravaan voor de vijftiende keer halt in Leuven. Op vraag van de Commissie Cultuur van de K.U.Leuven swingen ze het Studenten Welkom op.

Robin Broos

Veto: *Jullie worden niet graag een covergroep genoemd en exclusief discomuziek spelen jullie al lang niet meer. Is fout de enige term die echt de lading dekt?*

Animal G.: «Toen we tien jaar geleden begonnen, was er nog heel toffe foute muziek. Foute muziek was gewoon disco. Tegenwoordig is dat begrip gecultiveerd. Frans Bauer is fout, maar wij spelen geen Frans Bauer.»

Phil The Face: «De foute cd's en radioprogramma's zijn pas nadien gekomen. Nu hangen we precies daaraan vast. Voor velen is foute muziek gewoon Y.M.C.A. en dat proberen we net te vermijden.»

GALAXIE

Veto: *Tien jaar geleden maakte je ook geen vrienden met discomuziek.*

Animal G.: «Eigenlijk hoorden wij toen ook meer thuis in de Afrekening-wereld, net omdat het een grap is. Jongeren met t-shirts van Iron Maiden staan evengoed te shaken op onze muziek. Boek ons op een foute avond met Laura Lynn en iedereen zou onwaarschijnlijk teleurgesteld zijn. En terecht.»

Sly: «De grap achter Les Trutttes werkt ook vooral bij een publiek dat ze snapt.»

Animal G.: «Wij zijn voor het live segment wat een Discobar Galaxie is voor Studio Brussel of het dj-milieu. Vroeger draaide Galaxie ook foute nummers, nu draaien ze techno. Adriaan (*Van den Hoof, red.*) lult ook minder dan vroeger. “Herkent u deze nog,” zal je niet meer horen. Dat is alleen maar omdat het begrip fout echt fout geworden is.»

Phil The Face: «Zij evolueren, wij zijn ook geëvolueerd. Vroeger deden wij alleen disco,

“Frans Bauer is fout, maar wij spelen geen Frans Bauer”

pure kitch met veel kleurtjes. We zijn soberder geworden, dit jaar zijn we allemaal gewoon in het wit gekleed. We zijn wat weggegaan van het carnavaleske. Als covergroep is het moeilijk om origineel te blijven. Je wordt makkelijk een parodie van jezelf. In het parodiëren van anderen proberen we ook zo origineel mogelijk te zijn.»

Sly: «We spelen covers, maar er zit meer achter. Het is een concept. De muziek dient enkel om het concept te doen slagen. Daarom vinden we het vakje covergroep te eng. Ik denk dat wij gewoon, om het hoogmoedig uit te drukken, het woord covergroep een nieuwe betekenis geven en we schoppen alle anderen eens goed onder hun gat.»

GRAP

Phil The Face: «Vroeger speelden wij allemaal in punk-of metalgroepen en hadden we een bloedhekel aan covergroepen. Meestal was dat een saai en seniele bedoening.»

Sly: «Covergroepen deden gewoon het origineel na. Wij zullen geen nummers spelen uit respect voor een bepaalde artiest. Dat hoeft ook niet.»

Veto: *Als les Trutttes een concept is, hoe zouden jullie dat dan samenvatten?*

Phil The Face: «Dat is moeilijk samen te vatten. We zijn ook nooit aan de tafel gaan zitten met de gedachte: “laat ons eens iets bedenken.” Dat is puur toevallig ontstaan bij wijze van eenmalige grap. Na tien jaar zit daar nog altijd geen grote ambitie of plan achter. We willen gewoon iets doen met nummers die al bestaan en we gaan vooral doen alsof het van onszelf is. Die attitude hebben we altijd gehad. Wij worden geboekt op festivals omdat we ambiance brengen, niet omdat we covers brengen. Een optreden moet een trein zijn die niet stopt. De mensen mogen niet de kans hebben om even een klapke te doen. Je moet ze bij hun nekvel grijpen en ze niet lossen voor anderhalf uur.»

regelmatig en het antwoord is eenvoudig: moest Les Trutttes dat effect willen uitbuiten, was ik niet de drummer geweest. Dan stond ik niet achter heel veel materiaal. Ik drum

kijken, maar niets interesseert hen nog. We hebben ons die avond allemaal bezat. Ze hebben ons wel teruggevraagd, maar daar zijn we niet op ingegaan.»

“We schoppen alle andere covergroepen eens goed onder hun gat”

ook al veel langer dan dat ik televisiewerk deed.»

Phil The Face: «Hier en daar zal het misschien wel voordelen opgeleverd hebben, maar we bestonden ook al vijf jaar daarvoor.

VOORSPELLING

Veto: *Verwachten jullie dat jullie opdrachtgever, rector Marc Vervenne, aanwezig zal zijn op het concert, en zo ja, moet hij in wit kostuum komen?*

Animal G.: «Ik doe een wilde voorspelling: hij zal komen kijken, zal na het eerst nummer letterlijk achteruit gaan en uiteindelijk zijn oren dichtknippen met de woorden: “Laat de jeugd maar doen.”»

Phil The Face: «Als je een oproep doet om de mens in een wit kostuum te laten komen, laat hem weten dat we gastoptreden niet

(foto Jelle Goossens)

VRIJGEZELLENVOND

Veto: *Les Trutttes is wel een uitgewerkte grap, zonder cd's maar wel met merchandise. Hebben jullie ook groepies? (Animal G. stopt ons fanmail toe)*

Sly: «Van jarigen of mensen die een vrijgezellenavond vieren, krijgen we vaak e-mails met de vraag iets speciaals te doen. Spijtig genoeg is onze show af. Wij werken aan elk detail en daar gaan we niets aan veranderen.»

BIG BROTHER

Phil The Face: «Elk jaar heb je wel een tiental mensen die overall opduiken en ons de zotste dingen vragen. Ik apprecieer wel dat mensen komen kijken, maar aan sommigen hun blik zie je dat het *freaky* is. Ze verwachten ook vanalles van ons. Zij vinden dat ze dat verdienen omdat ze zo vaak komen.»

Veto: *Is dit niet de ultieme bekroning? Jullie steken net de draak met groepen die zulke fans hebben dus is de grap toch goed gelukt.*

Phil The Face: «Op de duur word je bijna een karikatuur van jezelf. Voor sommigen is alles wat wij doen op het podium realiteit en dan gaan wij ons niet bezighouden met te zeggen dat het maar om te lachen is. Je bent daar vriendelijk tegen, je zet een handtekening en je maakt dat je weg bent.»

Veto: *Eigenlijk is er maar één bandlid echt bekend en dat is Animal G. of Gerrit De Cock. Heeft de rest daar geen minderwaardigheidscomplexen over?*

Animal G.: «We krijgen zulke vragen

We gaan regelmatig in Nederland spelen, daar speelt dat niet. Ik vind ook dat het geminderd is. In de periode dat Gerrit Big Brother presenteerde, voelde ik dat ook wel. Er kwamen gewoon meer jonge meisjes.»

Animal G.: «Het is uiteraard een veel groter compliment als men na een concert komt zeggen dat ik tof gedrumd heb, dan wanneer ze komen vragen hoe het met Walter is.»

Veto: *De helft van het jaar zijn jullie op tournee met Les Trutttes. Is de rest dan verlof?*

Animal G.: «Sommigen onder ons hebben nog een full-time job.»

Sly: «Momenteel werk ik nog half-time. Ik zit aan een bureau en werk met kindjes, maar ik ben daar heel vriendelijk tegen.»

LEUVEN CENTRAAL

Veto: *Jullie staan al voor de vijftiende keer in Leuven. Bewaren jullie een bijzondere herinnering aan één van die optredens?*

Phil The Face: «Ik denk niet dat we ooit al een optreden in Leuven hebben gegeven waar we achteraf naar huis moesten rijden met het gevoel dat het *gene vette* was geweest. Veel vrouwen en veel koten waar je achteraf kan doorzakken (*lacht*). Dat is altijd een pluspunt.»

«Ons optreden in de gevangenis Leuven Centraal was wel een bijzondere, eigenaardige ervaring. Ze gaan we stevig uit hun dak, maar op hun manier. Je treedt daar op voor een hoop mensen waar geen leven meer inzit. Die zitten daar omdat ze daar moeten zitten. Ze moeten naar een optreden komen

appreciëren.»

Animal G.: «Het gaat trouwens een overwinning worden als we onze show kunnen brengen in die kiosk in het stadspark, zeker met die ballustrades. Er zijn blijkbaar wel afspraken gemaakt dat er een stuk wordt voor gebouwd. De mensen klagen wel eens dat wij hoge eisen stellen, maar als het podium kleiner dan acht meter is, kan niet alles er op. Lesgeven zonder boeken, zonder bord en zonder iets te laten

“Het enige wat roet in het eten kan strooien is het weer”

opschrijven, dat gaat ook niet. Dat is juist hetzelfde.»

Sly: «Wij kiezen er nu eenmaal voor om met deze show rond te trekken. We maken het onszelf daarom niet gemakkelijk, maar het is zo.»

Phil The Face: «Het enige wat roet in het eten kan strooien is het weer.»

Animal G.: «Dus, Frank. Doe je best man.»

Meer info op www.lestrutttes.be en www.kuleuven.be/cultuur

KULEUGEN

Dinsdag 26 september 2006 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 1 — www.kuleugen.be

Rector V.

Denken en doen, zeggen en schrijven

Rector V. zat lichtjes bezweet achter zijn bureau. Hij had net zitten spelen met de vering van zijn bureaustoel totdat die het gebeven had, zodat zijn hoofd nu maar met moeite boven het eikenhout uitkwam. Beteuterd legde hij zijn kin op het blanco blad dat voor zijn neus lag. Eigenlijk had hij een speech moeten schrijven voor de opening van het academiejaar, zoals zijn medewerkers hem hadden opgedragen, maar na uren zoeken had hij enkel nog maar twee mogelijke titels gevonden: 'Denken en doen' en 'Zeggen en zijn'. Daarna waren zijn gedachten afgedwaald naar zijn bureaumeubelen en kwam er van schrijven niets meer in huis.

Zoals altijd wanneer hij met de handen in het haar zat, greep hij naar de telefoon. Het sloeg slechts één keer over aan de andere kant van de lijn alvorens een elektronische dame hem toesprak. "Welkom bij de medialijn van Ik Torfs. Belt u voor een sterk opiniërend artikel met een kwinkslag, druk 1. Wenst u intellectuele humor toe te voegen aan uw radio- of televisieprogramma en is Marc Reynebelle reeds bezet, druk 2. Bent u een beleidsman zonder inspiratie en zoekt u inspiratie zonder beleidsman, druk 3." Rector V. zocht cijfertje drie op het toetsenbord. Het lukte. "Ik Torfs hier. Zijt gij het weer, V?" V. antwoordde beleefd en legde zijn probleem voor aan Torfs. Die zuchtte diep terwijl hij V. onderbrak en voor de zoveelste keer zei: "Wanneer gaat ge het nu eens onthouden, V? Als ge twee keuzes hebt en ge weet niet welke de beste is, dan moet ge helemaal niet kiezen. Ge neemt ze gewoon allebei, zo kan niemand u iets verwijten!" V. klaarde op en riep uit, alsof hij het zelf verzonnen had: "Maar ja: 'Denken en doen, zeggen en zijn'! Dat klinkt nog filosofisch ook!". Ik Torfs knikte vermoed, al zag V. dat niet. "Maar wat moet ik nu verder schrijven? Ik heb alleen nog maar een titel, en ik moet wel

vijftien minuten lang spreken!" Ik Torfs had er nu wel genoeg van, hij werd normaal gezien betaald voor het schrijven van zo'n ding. "Ge had maar op nummer 1 moeten drukken, V, nu belt ge Marc Reynebelle maar op voor uw zevel!" De hoorn vloog op de haak.

Rector V. staarde even verdwaasd voor zich uit. Hij was er nooit aan gewend geraakt dat mensen tegen hem riepen. Toen nam hij een besluit. Hij kon zelf toch ook wel proberen die speech te schrijven - hij had potdorie al een prachtige titel! "Eerst," mompelde hij in zichzelf, "eerst moet ik iets vinden dat de mensen zal interesseren. Iets boeiends en uitdagends tegelijk, en toch iets nieuws, maar ook weer niet te moeilijk, natuurlijk. Enfin, iets zoals de *Feeling*, dus." Na lang tobben en een hele poos heen en weer door het bureau te hebben gewandeld kwam een geniale gedachte in hem op. "Ik ga iets zeggen over de universiteit!" Ja, dat leek hem wel wat. En bovendien zou het de professoren in de zaal ongetwijfeld bevallen. Er waren immers maar twee dingen die hen interesseerden: eten en drinken. En was de universiteit nu niet net de plaats waar je beide kon doen?

Nu nog iets vinden waaruit bleek dat de universiteit belangrijk was, en hij zat gebeiteld. V. kwam op dreef. "Eigenlijk vind ik dat de wereld niet mooi genoeg is. Er zijn gewoon te weinig bergen, ja: de wereld is veel te vlak. Daar moeten we als universiteit iets aan doen! We kunnen bergen maken en putten graven en gebouwen zetten, dan kunnen zelfs die ingenieurs eens iets doen!" Geestdriftig nam rector V. zijn vulpen op en schreef in sierlijke letters en met het puntje van zijn tong tussen de lippen: "Hoe de universiteit een verschil kan maken in een vlakke wereld. Door Rector V."

Paul-Henri Giraud

Het hart van Mart

"Deze week wil ik het hebben over de Vlaamse Musicalprijzen 2006 die maandag werden uitgereikt. Dat doet mij denken aan mijn jarenlange volleybalcarrière en dat is ook een ploegsport: een aanvaller kan pas scoren als er een goede receptie is en de spelverdeler een goede pas geeft. Dat zie ik ook werken bij theater, maar ja, ik kom dan ook van de sport."

Wekelijks plukt Mart Buekers, Voorzitter van de Commissie Cultuur van de K.U.Leuven, een ontroerende, culturele gebeurtenis uit de media.

Nooitgedacht

Hoeveel mails van Nigeriaanse prinsen krijg ik per week?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

Weerspreuk van de week

"Ruikt je okselhaar naar gember, dan wordt het vochtig in september. Ruikt je okselhaar naar weed, dan valt de regen niet."

Rudy Vandewiedeweerga, weerman na een korte transformatie

Vennies iPod Top 3

1. Gloria Gaynor - We Can Start All Over Again
2. Madness - One Step Beyond
3. Pink - Get the Party Started

Rector Vervenne stuurt ons elk week zijn top 3 door!

Bijbelcitatoren voor beginners

6 En de zonen van Cham zijn: Cusch en Mitsraim, en Put, en Kanaän. 7 En de zonen van Cusch zijn: Seba en Havila, en Sabta, en Raema, en Sabtecha. En de zonen van Raema zijn: Scheba en Dedan. 8 En Cusch gewon Nimrod; deze stonk geweldig uit zijn bek. 9 Hij was een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN; daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN, al wendde de HEERE zijn aangezicht telkenmale af om de stank van Nimrod te ontlopen. **Gen 10:1-96 (Statenvertaling), zorgvuldig geselecteerd door uw Rector**

Wekelijkse Wijze Woorden

"Is daar drank bij?"
Een vice-preses, gevraagd of hij de studentenspeech op de academische opening wilde voorlezen

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Puzzels

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

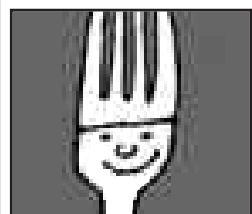
- 1 Werktuig - Voorwerp 2 Hoofdredacteur (Eng.) - Parijs' treinvervoer 3 Bemoezuchtig zijn - Italiaanse rivier 4 Ongebakken brood 5 Weekblad - Veto's vorige kruiswoordraadselmaker 6 Vroeger (Sp.) - Soort bunzing 7 Baltische taal - Niet off 8 Gewilde pijniging - Leuvens themahuis 9 Loofboom - Eindigen (arch.) 10 De actie van het werpen - Nauw

Verticaal

- 1 Maakt een spin - Dik en traag 2 Gedachten - Bijwoord 3 Merk van scheermesjes - Per week 4 Bijwoord en voorzetsel - Internationale economische organisatie 5 Plaats - Mannetjesrund 6 Niet smal - Bak gebruikt in de mijnbouw 7 Vaatbundel van een blad - Om aan te zetten 8 Pers. vnw. en bijwoord - Frans departement met als hoofdstad Bordeaux 9 Voorspelling van het Centraal Planbureau - Waterdieren 10 Steun bij verdriet of pijn - Beangstigend (sh) / Sudoku: (bdv)

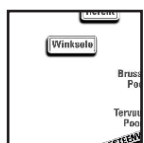
Wij werven een nieuwe kruiswoordraadselman of -vrouw aan! Mailen naar veto@veto.be

	1	8		6		5	3			
3				8		5				7
5						9				6
	3									6
			2	1		7	8			
		9							2	
6					5					3
1				4		2				5
	5	9			7		4	1		

Menu van de week in Alma 1-2-3 26 - 29 september 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Wortelsoep	0,60
Kervelsoep	1,65
Kippenbil met jagersaus en groene koolstoemp A1+A3	2,40
Volkorenpasta met groentekaassaus	2,80
Vleesbrood met Tierenteinsaus, broccoli en natuuraardappelen	3,15
Witloftaart met slaatje	4,45
Spaghetti A2+A3	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A3	3,15
Rumsteak A3	
Lamssteak A1+A2	

woensdag

Seldersoep	0,60
Tomatensoep	1,65
Ravioli al forno A3	2,40
Gevulde paprika met wilde rijst en Provençaalse saus	3,55
Hongaarse goulash met kroketten	4,45
Loempia met wokgroenten en kerriesaus met pepers	3,55
Spaghetti A1	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,55
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Kippenlapje A1	
Rumsteak A2	
Lamssteak A3	

donderdag

Tomatensoep	0,60
Romige witloofsoep	1,65
Balletjes in tomatensaus met friet	2,40
Groenteburger met prei in roomsaus en gebakken aardappelen	3,55
Lasagna al forno	4,10
Cordon bleu "Archiduc" met witte rijst en boontjes	4,10
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje	3,15
Kippenlapje A3	
Rumsteak A1+A2	

vrijdag

Kippensoep	0,60
Erwtensoup	1,65
Fishstick met tartaarsaus, slaatje en puree	2,40
Chili sin carne	2,80
Varkensgebraad met Ravigotesaus en gebakken aardappelen	3,55
Kipkroketten met portosaus en erwtes A1+A3	4,10
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A2	
Lamssteak A3	

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,
Justus Lipsius en pauscollege

(advertentie)

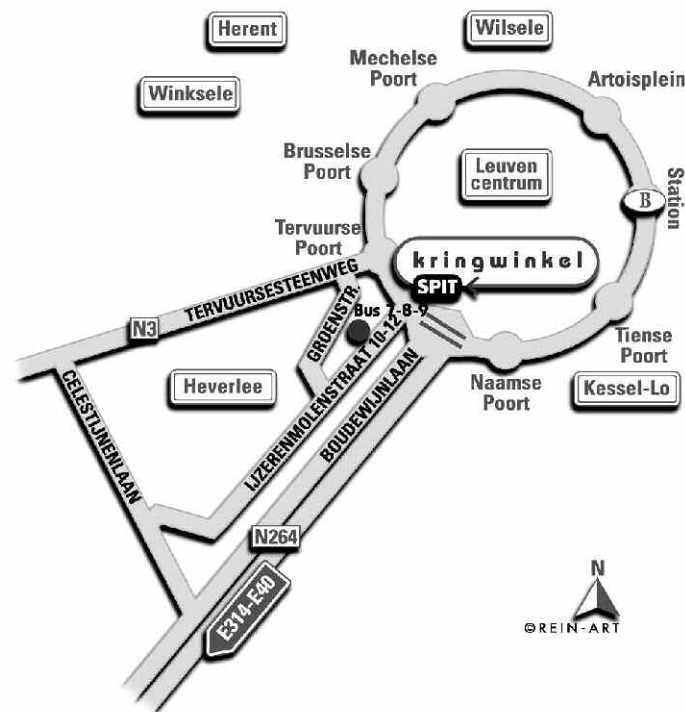
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigneerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdays van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 00
00 maand 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Trudy' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Zwart Schaap' De Witte

Redactie:
Robin 'Heideschaap' Broos, Tom 'Dolly' Van Breussegem, Kristien 'Sodighschaap' Geurts, Kris 'Dikhoornschaap' Vanelderden & Nele 'Arm Schaap' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Ben 'Schoonebeeker' Deboeck, Brammetje 'Lammetje' Delen, Bruno 'Ram' Devel, Elke 'Kempenschaap' De Sanghere, Maarten Zeeuws Melkschaap' Goethals, Jelle 'Paaslam' Goossens, Jozefien 'Zwartbles' Van Beek, Gijs 'Merino' Van Gassen, Jens 'Mergellandschaap' van de Maele & Liesbet 'Texels Schaap' Temmerman

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Tom Van Breussegem, Ilse De Witte, Nele Van Doninck & Simon Horsten

Eindredactie:
Ilse De Witte, Tom Van Breussegem & Robin Broos

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, psychologische begeleiders, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Veto wil een warme oproep lanceren voor meer seks voor de vorige redseks. Met bijzondere dank aan de buiten-gewoon adviseur Gijs Van Gassen.

Agenda & Ad Valvas

INDUSTRIA

Take off op 5/10 @ Alma 2

MERKATOR

Temptation Party op 12/10 @ Albatros

HISTORIA

Openingsfuif op 12/10 @ Musicafé

EOOS

Freak out day 5/10 @ Albatros

BABYLON

Openings-TD op 2/10 @ Musicafé

MEDICA

Mexican Night op 5/10

POLITIKA

Openings-TD op 28/10 @ LIDO

Wikiki Beach Night op 4/10 @ Politika kaffee

Berichten

TSD zoekt nieuwe medewerkers

TSD (Technical Support Division) zoekt nieuwe leden om haar team te verwoegen. TSD verzorgt de elektriciteits- en lichtvoorzieningen op de 24-urenloop en is een team van gemotiveerde harde werkers die naast het werk houden van een goed Duveltje. Geïnteresseerden kunnen mailen naar tsd@vtk.be

Wel Essayprijsvraag

Schrijvers kunnen ook deelnemen aan

de wedstrijd flitsverhaal-prozagedicht. Deelnemers dienen hun bijdrage voor 15-oktober 2006 binnen te sturen. Meer info op de <http://uwel.allegro.be>

The Road less traveled

Studentenvoorzieningen organiseert op woensdag 25 oktober 2006 een avondlezing over studenten met een psychiatrische functiebeperking. Enid Weiner komt spreken over hindernissen voor studenten met psychiatrische functiebeperkingen. De lezing gaat door in MSI 03.12 om 20u.

CURSUSSEN & WORKSHOPS IN STUK EERSTE SEMESTER | OKTOBER - DECEMBER

VANAF DIT SEIZOEN KAN JE IN KUNSTENCENTRUM STUK TERUG

TERECHT VOOR EEN BOEIEND AANBOD CURSUSSEN:

INLEIDENDE CURSUS DIGITALE FOTOGRAFIE

INLEIDENDE CURSUS ANALOGE FOTOGRAFIE

THEORETISCHE REFLECTIES OVER FOTOGRAFIE

WORKSHOP PHOTOSHOP VOOR BEGINNERS

THEATER EN SPEL

HEDENDAAGSE DANS VOOR BEGINNERS & GEVORDERDEN

INLEIDENDE CURSUS VOOR COMPUTERGAMECULTUUR

LITERAIR SCHRIJVEN

WORKSHOP BEELD EN MONTAGE

1,2,3 VEEJAY

INFO & INSCHRIJVINGEN
(TOT 12 OKTOBER A.S.)

t. 016/320 320
m. INFO@STUK.BE
w. WWW.STUK.BE

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Openingsconcert K.U.Leuven & LOKO met Balthazar en Les Truttas

Woensdag 27/09, om 16u en 19u, Stadspark, www.kuleuven.be/cultuur
Studenten Welkom Oude Markt met o.a. Squadra Bossa & Buscemi en Starski & Tonic

Donderdag 28/09 vanaf 19u30, Oude Markt

Wontime

Vrijdag 26/09, Hungaria, D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Tom Derie

Zaterdag 27/09, Hungaria, D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Ondes de Choc (Maurice Ravel / Karel Goeyvaerts / Tristan Murail / Olivier Messiaen)

Zondag 01/10 om 15u, Heverlee Thermotechnisch Instituut, Kasteelpark Arenberg 41, www.festival.be

FILM

Studenten Welkom Oude Markt: Walk The Line

Woensdag 27/09, Oude Markt

Docville 2006: Documentaire Festival

27/09 t.e.m. 03/10, CinemaZED, Naamsestraat 96, www.docville.be

THEATER

De Tijd: Husbands & Wives

27 en 28/09 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, www.30CC.be

Braakland: Lied

28 t.e.m. 30/09 telkens om 20u, Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15, www.inbreek.be

EXPO

Leuven. Een serie aquarellen door Leopold Geysen

22/09 t.e.m. 27/10, ma-vr 09-21u / za 09-13u, Maurits Sabbe Bibliotheek, Ch. de Bériotstraat 26, users.telenet.be/leopoldgeysen

Aan de kiezers. Gemeenteraadsverkiezingen in Leuven, 1830-2006

31/08 t.e.m. 07/10, ma-vr 09-17u, za 09-12u30, KADOC, Vlamingenstraat 39

Culturele activiteiten en fuiven mogen ook dit jaar per mail kenbaar gemaakt worden op [cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

Veto zoekt studenten die willen meewerken !

Schrijvers

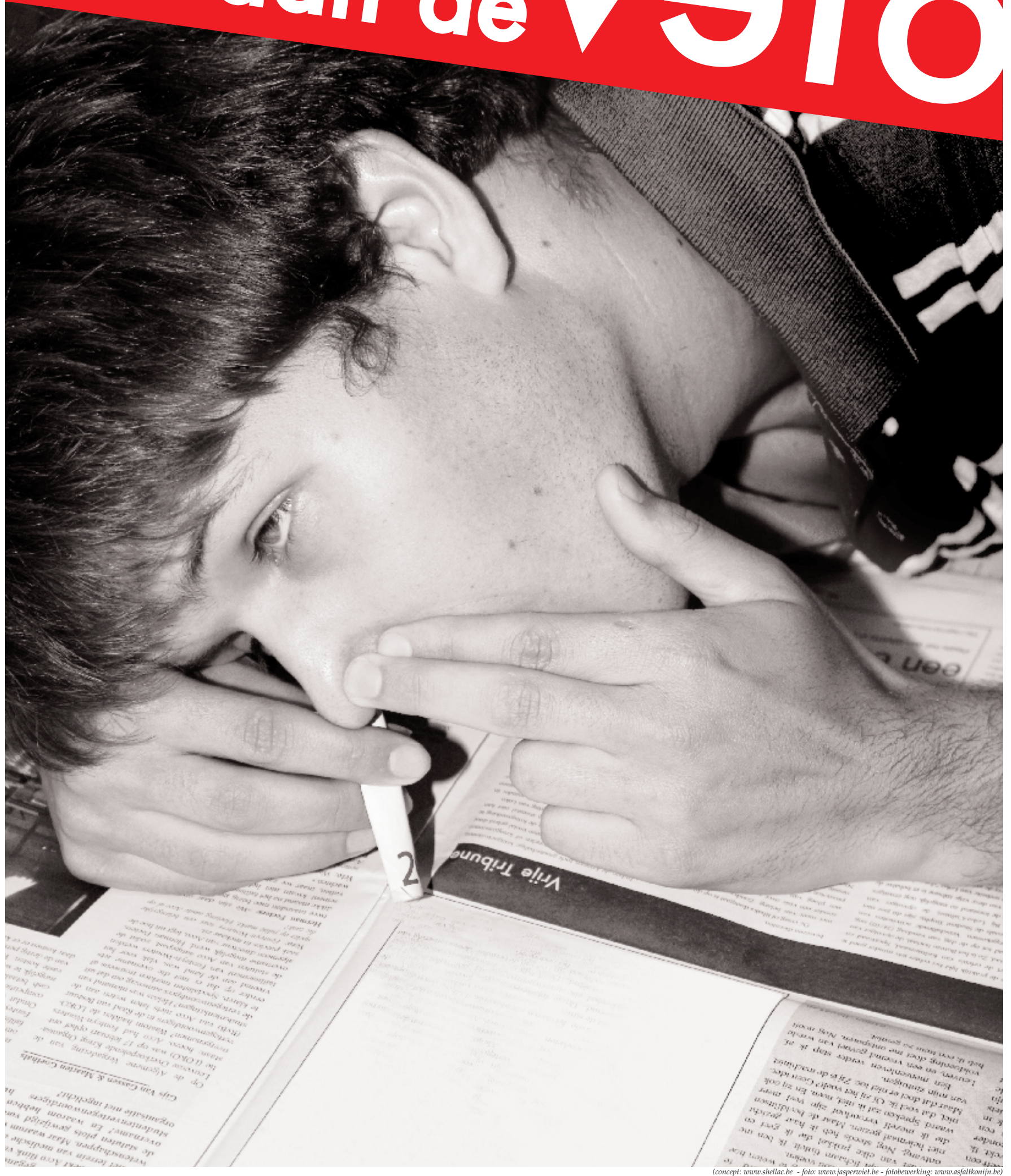
Fotografen

Cartoonisten

Lay-outers

Kruiswoordraadselmakers

Iedereen aan de Veto

(concept: www.shellac.be - foto: www.jasperwiel.be - fotobewerking: www.asfaltkonijn.be)

Elke lijn is boeiend

Medewerkers zijn welkom!

veto@veto.be

's-Meiersstraat 5, 1ste verdieping
tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein
meer info op www.veto.be

Veto is het onafhankelijk weekblad van de Leuvense student. Afwisselend op blauwe of rode pagina's brengt Veto Leuvense nieuwsfeiten.

Aangezien studenten wel eens neigen af te studeren of hun interesse dreigen te verliezen, heeft Veto altijd nood aan vers bloed. Nieuwe medewerkers kunnen zich aanmelden om te

helpen met schrijven, foto's nemen, kruiswoordraadsels maken, layouts, nalezen en dtp'en. Zelfs al klinken die termen je zo exotisch en onbekend in de oren als het woord 'klakske' voor de gemiddelde Zuid-Koreaan, vrees niet: Veto kan je in sneltempo de nodige kennis bijbrengen. Deze donderdag, bijvoorbeeld, om 20u. op

de eerste verdieping van de 's Meiersstraat 5, tussen het Hogeschoolplein en de Muntstraat.

Ervaring is absoluut geen vereiste, enthousiasme natuurlijk wel. Indien je smetvrees hebt of een bijzondere contactstoornis, kan je ons altijd mailen op veto@veto.be. We wachten op je, donderdag om 20u.!